

tabor

številka 4, april 2009, letnik LIV
revija Zveze tabornikov Slovenije

Izvolili smo novo vodstvo ZTS

Pogovor z Heleno Urh

Tabor na obisku v Celju

13. taborniški FESTIVAL

10h - 14h
Tivoli, 18.4.09

V mestu
in naravi
skačemo
po travil

hoja po vrvi
lokestrelstvo
kanuji
nori poskusi
orjaška gugalnica
Ajanje
kegljanje
in mnogo
več...

Uvodnik

Tomaž Sinigajda - Sini je na dan skupščine, 21. marca, na spletni strani Rutka.net objavil kratko, a sladko poročilo, ki ga je začel z besedami: »Danes je v Poljčah potekala za ZTS morda prelomna volilna skupščina.« Sama si predvsem želim, da se ta morda spremeni v pritrdilno obliko, torej da se bo čez čas izkazalo, da je skupščina res bila prelomna.

In kako je bilo zares? Verjetno se ne bi preveč zlagala, če rečem, da je bilo čutiti neko pristno povezanost, vzdušje pa je bilo veselo in moje srce je močno utripalo od razburljivega pričakovanja. Dvorana je bila precej polna, odzvala so se vas območja (sklepčnosti je bilo zadoščeno), v zraku pa je bil vonj po spremembah in novi veter je kmalu zapihal, saj razprave niso bile dolge, replike brez očitkov in obtoževanj, pa tudi z dosežki oziroma opravljenim delom v zadnjih letih so bili prisotni dokaj zadovoljni. Upamo lahko samo še na vrsto takih srečanj in gladko izpeljanih volilnih skupščin naše organizacije. Številke so bile res lepe, vse visoke in skoraj »plebiscitne«. Enotnost in homogenost sta res preredko prisotna v takšni meri. Moram priznati, da v življenju še nisem prejela toliko navdušenih, iskrenih čestitk in stiskov rok. V čast mi je, da sem lahko del nove, zmagovalne ekipe.

Kljub vsej tej kar preveč sanjski skupščini, ali pa ravno zaradi nje, je treba trdno stati na nogah in sestopiti z oblakov, predvsem pa se zahvaliti prejšnjemu vodstvu, ki nam bo v pomoč pri prvih korakih na poti ustvarjanja še boljše mladinske organizacije. Naše glavne prioritete bodo jasna identiteta, dober program, vrhunske akcije, večja prepoznavnost v javnosti in učinkovita komunikacija tako med rodovi kot posamezniki in drugimi skupinami.

Izvoljeni funkcionarji smo v ravno pravšnjem ravnotežju in razmerju, smo mladi in malo manj mladi in po spolu smo enakovredno zastopani, zato se pričakuje tudi temu primerno in uravnoteženo delovanje na vseh področjih in ravneh.

»Danes (nocoj) so dovoljene sanje, jutri je nov dan,« je rekel daljnega enotnega dne sedaj že bivši predsednik države, Milan Kučan, kar nekako lepo sovпада z našo trenutno situacijo. Zato zavijajmo rokave in brž na delo. Bodimo taborniki tisti, ki soustvarjamo lepši svet in boljši jutri za vse.

Barbara Bačnik - Bača, načelnica za odnose ZTS z javnostmi

Kazalo

- 9 GG delavnica**
- 16 Seminar tehničnih znanj**
- 17 Pogovor z Heleno Urh**
- 20 Tabor na obisku v Sežani**
- 24 Nedeljski izlet**
- 26 Srečanje odprave na Rowerway**
- 28 Volitve ZTS**
- 30 NOT**

Predaja funkcije načelnika ZTS iz rok Blondija v roke Silosa. Foto: Sini

karikatura: Jaka Bevk jaka.bevk@tele-cable.net

MNOGOBOJ!

Petra Grmek
Luka Snoj

Spet prihaja k nam poletje,
čas cvetočih rož in trav,
v šotorih iščemo zavetje
pred rogovi bližnjih krav.

Spet se zgublamo po gozdu
v iskanju drv in poti,
to ni Trst in ne Ljubljana,
o, moj Bog, to je Sežana!

Po celem mestu se razlega
taborniški zvok kitar,
krave niso več nadlega,
za žgoče sonce nam ni mar.

Tudi tebe čaka šotor,
ogenj, taborniški krog,
zato ne čakaj in le pridi
na taborniški mnogoboj.

LOV NA LISICO

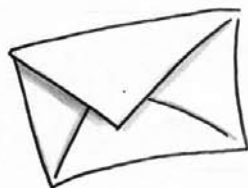
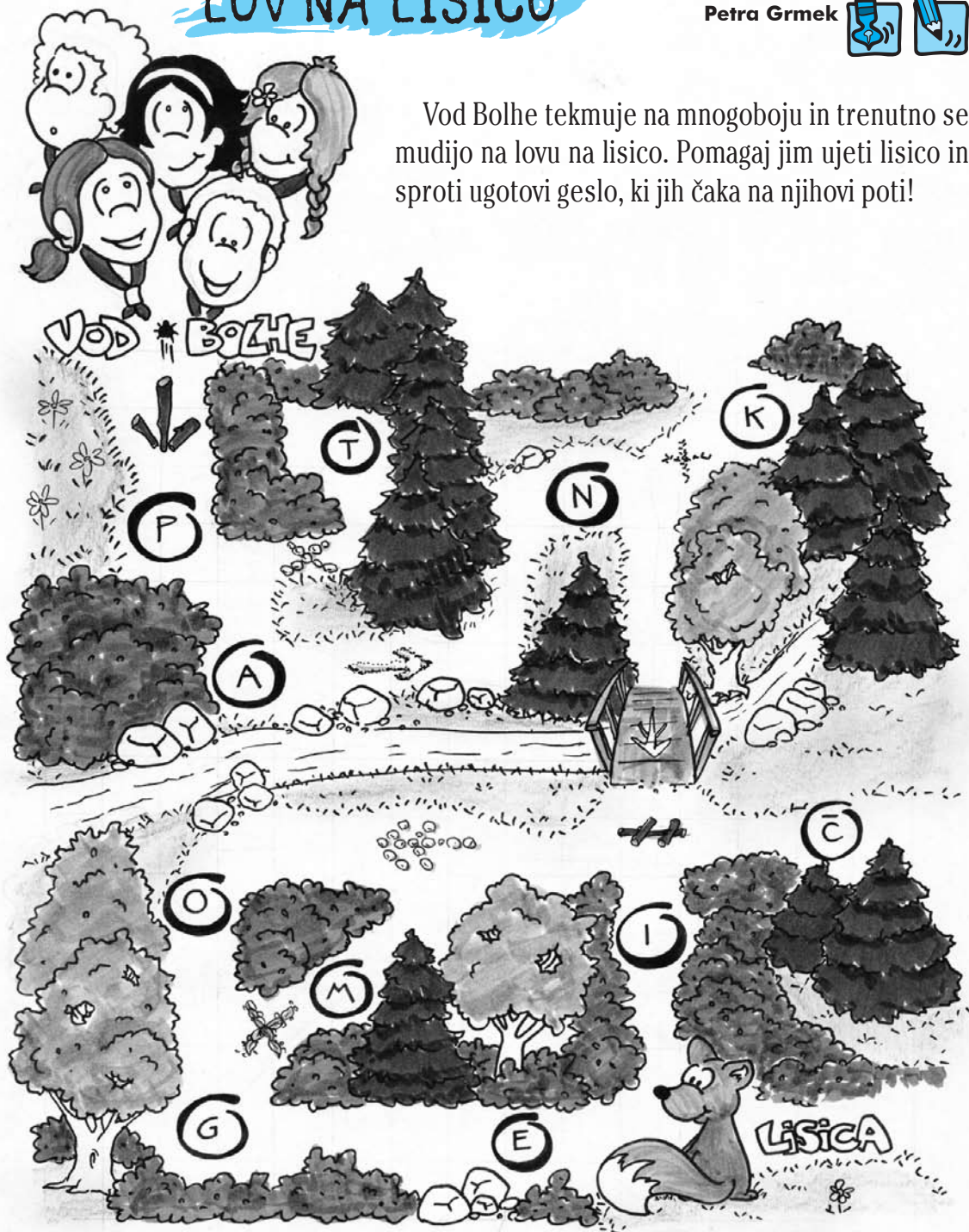
Petra Grmek

IGRA

5

Vod Bolhe tekmuje na mnogoboju in trenutno se mudijo na lovu na lisico. Pomagaj jim ujeti lisico in sproti ugotovi geslo, ki jih čaka na njihovi poti!

Rešitev: panoge

SONČNA HIŠA

Aleša Mrak

Sončna hiša je tople »oblečena« hiša, ki pozimi izgubi zelo malo toplote. Sonce, ki sije skozi okna, je skoraj dovolj, da ogreje celo hišo, zato moramo poskrbeti, da ga bomo ujeli čim več.

hiša poleti

Sonce potuje po južni strani neba, najvišje pa je opoldan. Poleti potuje sonce visoko po nebu in dnevi so daljši, pozimi pa potuje nizko nad obzorjem, zato so takrat dnevi krajši. Da bi v hišo posijalo čim več sonca, mora imeti hiša veliko oken na južni strani in manj oken na severni strani, kjer je senca.

Najbrž boste vprašali: »Kaj pa poleti, ko je vroče?« Naša sončna hiša je pametna

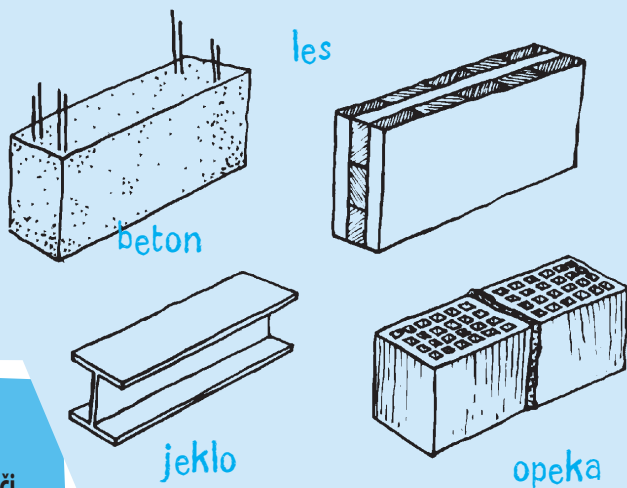
hiša. Na sliki lahko vidiš, da poleti, ko je sonce visoko na nebu, zaradi nadstreška in balkona sonce ne more posijati v hišo. Pred hišo rastejo tudi drevesa in v njihovi senci je prav prijetno. Čisto drugače je pozimi. Takrat je sonce nizko na nebu in zato brez težav posije v hišo in nas prijetno greje. Drevesa na vrtu so takrat brez listja in sončni žarki lahko posijejo skozi veje.

hiša pozimi

IZ ČESA GRADIMO HIŠO?

Za gradnjo hiše lahko uporabimo različne materiale. Nekatere med njimi vidiš na sliki. Taborniki, ki si prizadevamo za čisto okolje in varujemo naravo, bi med njimi izbrali les, saj je naravi prijazen material, ki ga lahko recikliramo.

OBLEKA HIŠE

Kadar se igraš zunaj na snegu, se vedno dobro oblečeš, da te ne bi zeblo. Podobno je treba obleči tudi hišo. Da bi hiša izgubila čim manj toplote, morajo biti zunanji zidovi, streha in tla oblečeni v toplotno izolacijo. Ta je lahko iz umetnih ali naravnih materialov. Lahko je na primer iz mineralne volne, stiropora, lesa ali celo papirja. Kako debela mora biti izolacija izračunamo z računalniškim programom.

LEDENI KOZARCI

Vzemi tri kozarce in daj v vsakega eno ali dve kocki ledu. Prvega pusti takšnega, kot je, drugega zavij v alufolijo, tretjega pa v šal. Ko se v prvem kozarcu stopita obe kocki, odvij še druga dva in poglej, kaj se je zgodilo.

Pri prvem kozarcu je toplota iz sobe prešla na ledeni kocki, ki sta se stopili.

Tisti materiali, ki imajo veliko zračnih luknjic, kot na primer tvoj šal, prepustijo skozi zelo malo toplote. Pri tretjem kozarcu toplota iz sobe ni prišla v kozarec in ledeni kocki sta se topili zelo počasi.

Pri drugem kozarcu je alufolija odbijala toploto iz sobe in zato se kocki nista tako hitro stopili.

PEKA HRANE NA OGNJU

Vesna Boštjančič

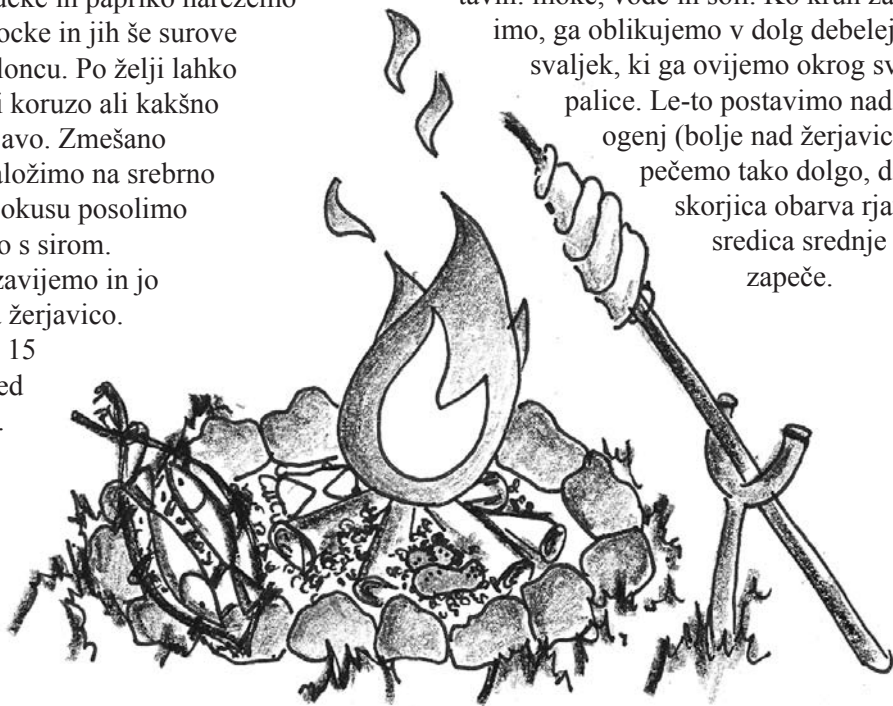
Ogenj je bil zelo pomemben že v prazgodovini, saj je praljudem omogočal preživetje. Ob njem se niso le greti, temveč so si tudi marsikaj slastnega skuhal in spekli. Čeprav imamo danes doma kuhalnike in štedilnike, nam le-ti prav nič ne pomagajo na vodovem izletu ali bivaku. Ampak nič zato, saj šele s peko na ognju spoznamo prave taborniške specialtete!

ZELENJAVNA MEŠANICA V FOLIJI

Zelenjavna mešanica je zelo okusna jed, ki ne vzame veliko časa in energije. Krompir, korenček, bučke in papriko narežemo na manjše kocke in jih še surove zmešamo v loncu. Po želji lahko dodamo tudi koruzo ali kakšno drugo zelenjavo. Zmešano zelenjavo naložimo na srebrno folijo, jo po okusu posolimo in obogatimo s sirom. Folijo nato zavijemo in jo položimo na žerjavico. Po približno 15 minutah je jed pripravljena.

TWIST – TABORNIŠKI KRUH

Še posebno slasten je taborniški kruh, ki ga imenujemo twist. Sestavljen je iz treh sestavin: moke, vode in soli. Ko kruh zamesimo, ga oblikujemo v dolg debelejši svaljek, ki ga ovijemo okrog svoje palice. Le-to postavimo nad ogenj (bolje nad žerjavico) in pečemo tako dolgo, da se skorjica obarva rjavo in sredica srednje trdo zapeče.

PEKA RIB NAD ŽERJAVICO

Ribe imajo kar krhko meso, ki se dokaj hitro speče. Iz vrbove rogovile izdelamo rešetko, na katero položimo celo in že osoljeno ribo. Vročina ne sme biti prevelika. Če se rešetka vname, moramo količino žerjavice zmanjšati oziroma dvigniti rešetko nekoliko višje. Ribo med peko obrnemo, tako da bo lepo zapečena z obeh strani.

KROMPIR V ŽERJAVICI

Krompir je skoraj najbolje pripravljen prav v žerjavici. Cele, neoprane gomolje zakopljemo v žerjavico. Peka krompirja je odvisna od njegove velikosti. Pomembno je, da krompir nekajkrat obrnemo in ponovno zasujemo s svežo žerjavico. Krompir je navadno pečen tedaj, ko se njegova črna skorjica pod pritiskom lomi in drobi. Ko je pečen, ga prelomimo na pol in jemo od znotraj navzven.

Kako naredimo nov papir iz časopisnega papirja?

Prihaja mesec april, ko praznujemo dan tabornikov in tudi dan zemlje. Vsak dan dobimo domov različne časopise, reklame, ki jih pregledamo in vržemo v smeti. Kaj, ko bi enega od teh vsak dan shranili in si pripravili načrt za izdelavo novega papirja. Lahko izdelamo več različnih papirjev in iz tega svoj recikliran zvezek.

Potrebujemo:

- časopisni papir,
- malo lesnega lepila,
- toplo vodo,
- veliko vedro,
- lesen okvir s sitom ali gazo ali staro trikotno ruto, ki pa ne sme biti pregosto tkana,
- bombažni krpi.

Priprava:

Časopisni papir natrgamo na majhne koščke. Lahko ga z rezalnikom za papir narežemo na rezance.

Sedaj damo časopisni papir v veliko vedro in ga prelijemo z vročo vodo. Pustimo stati čez noč.

Dodamo lesno lepilo in pustimo stati približno eno uro.

Sedaj precedimo nastalo kašo. Poskusimo precediti in iztisniti čim več odvečne vode.

Na tla položimo folijo, da ne zmočimo tal, nato bombažno krpo in lesen okvir z gazo ali zato že pripravljen okvir, ki ima

v okvirju mrežo. Sedaj damo na mrežo iztisnjeno papirno kašo. Kašo po potrebi rahlo pritisnemo na mrežo, tako da dobimo celoto, ki ne bo razpadla.

Na kašo položimo še eno bombažno krpo, ki bo vpila odvečno vodo in nekaj težkega, kar bo stisnilo naš papir. To je lahko kup lesenih kock ali težkih knjig. Vendar ne pozabi knjig zaščititi pred vlago, ki je v našem novem papirju, da jih ne uničiš. Uporabiš lahko tudi kup starega časopisnega papirja.

Tako pustiš papir stati dva dni. Vendar ne pozabi vsak dan preveriti, kako se papir suši. Če se suši v hladnem prostoru, se začne pojavljati plesen in naš papir bo smrdel. V tem primeru moraš zamenjati vlažne bombažne krpe s suhimi.

Po dveh dneh poskusi kašo počasi stresti z lesenega okvirja na novo bombažno krpo. Včasih papir ne ostane skupaj in se razleti na majhne koščke. To se zgodi, če kaše na okvir ne stisnemo dovolj. A nič zato. Dokler je sam papir še vlažen, ga lahko enostavno zlepiš z lesnim lepilom in ga pustiš stati na ravni podlagi, da se dokončno posuši. Tako si dobil nov papir iz starega časopisnega papirja.

Kašo lahko poskusiš tudi pobarvati. Začimba žafran bo na primer dala lepo rumenkasto barvo. Tako boš dobil lep pobarvan papir.

Pa obilo zabave.

STPM

Pustolovščina se približuje.

Misliš, da bo enostavno?
Motiš se!

Velenje, 9. - 10. maj 2009

Nepozabna dvodnevna taborniška pustolovščina za starejše GG-je, PP-je in grče. Več na prenovljenem spletnem mestu stpm.rutka.net

Sestri odgovarjata sotrpinom SOS

Pozdravljeni sotrpini! Sedaj smo resnično že zakorakali v pomlad in taborniki smo končno prišli na svoj račun - narava kar kliče po obisku, gozdovi dišijo, veter šumi v krošnjah in vse se odpira, poganja, brsti, se odpira. Odprite se tudi vi življenju in sreči!

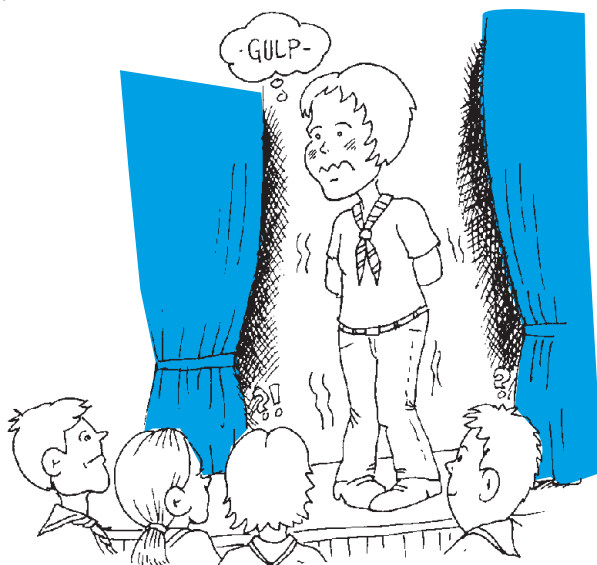
V: Oj!

Naj na začetku pohvalim vajino rubriko, ki jo z veseljem preberem v vsakem Taboru. Tudi jaz imam problem, katerega nisem še nikoli zasledila v pismih, ki jih dobivata. Moj problem je, da me je zelo strah javnega nastopanja oziroma strah me je že, če moram povedati par besed naglas pred petimi ljudmi, ki so po možnosti moji prijatelji. Sploh ne vem, kako naj se znebim tega strahu. Ni me strah nastopanja samega, strah me je predvsem tega, da me bo spet strah in da se mi bo tresel glas, da bom postala rdeča in se mi bodo vsi potihoma smejali.

Xxx

O: Zdravo Xxx!

To pravzaprav ni nič takega, v bistvu se prav vsi srečujemo s tem problemom v življenju in to celo pogosto. Rešitev bi lahko bila v tem, da pred takim »nastopom« vedno trikrat globoko vdihneš in izdihneš - in s tem pripraviš telo na prihajajoči stres. Lahko si omisliš tudi kak svoj motivacijski rek, recimo »Jaz to zmorem!« ali pa »Vam že pokažem, povedala bom svoje in to bo to.« Veliko je trikov, ki ti lahko pomagajo pri dvigu samozavesti, pri odpravljanju simptomov stresa, kot je tresoči glas, rdečica, sram. Pomaga tudi, da imaš, ko nastopaš oziroma govoriš pred poslušalci, nekaj v roki - recimo svinčnik, ključ, zapestnico, karkoli, na kar se potem usmerja tvoja energija oziroma stres. Povsem naravno in človeško je, da nismo vsi rojeni za nastopanje, obstajajo pa tehnike učenja nastopa. Če želiš, lahko v knjižnici poiščeš kakšno knjigo na to temo in se še podrobneje poglobiš v zadevo. Prepričani sva, da boš našla kak koristen nasvet in nekaj, kar bo delovalo in pomagalo tebi. Verjameva v tvoj uspeh in drživa pesti. Srečno!

☞
poklikaj se!

Jaka Bevk - Šeki

Vsi nasvetov željni pišite na: Revija Tabor - SOS rubrika, Parmova 33, 1000 Ljubljana, ali na kuhla.kahla@gmail.com.

Svet živali**Indijski slon**
(*Elephas maximus*)

Indijski slon se od svojega sorodnika, afriškega slona, ne razlikuje le po manjših ušesih, ampak ima bolj usločen hrbet, namesto 21 reber jih ima samo 19, na konici trobca ima samo en poloprijemalni "prst", na vsaki zadnji nogi pa ima namesto treh nohtov štiri. Žalostno je, da je prav tako kot mnoge živali tudi indijski slon na robu izumrtja - je zelo ogrožen.

Hrana in način prehranjevanja

Indijski slon trga s svojim gibljivim in občutljivim rilcem listje, sadeže in mladike. Mehko skorjo mladih dreves lupi z oklom in si jo z rilcem potisne v gobec. Rilec je zanj zelo pomemben, saj bi drugače stradal - enako se zgodi, če si rilec poškoduje in ga ne more uporabljati. Slon dnevno potrebuje okoli 150 kilogramov hrane. Razen tega potrebujejo sloni tudi velike količine vode, ki jo zajemajo v rilec (do 15 litrov naenkrat) in si jo škropijo v gobec. S svojo ogromno postavo lahko sloni v enem dnevu prehodijo dolge poti, ko si iščejo hrano in vodo, zato potrebujejo velik življenjski okoliš. Isto pot pogosto uporabljajo številne generacije in tako so sčasoma nastale "slonove ceste".

Način življenja

Sloni rastejo vse življenje, tako je največji slon skupine najstarejši. Kljub svoji telesni velikosti se giblje skoraj neslišno. V gozdu in džungli, kjer se člani skupine lahko porazgubijo, ostanejo v kontaktu z globokimi brundajočimi in trobečimi glasovi. Sloni se ves čas zadržujejo v skupini in skrbno pazijo na mladiče. Pred nevarnostjo jih zavaruje cela skupina. Ob mladičih so matere, nato se pred samice postavijo samci in preženejo napadalce.

Razmnoževanje

Samica je breja 22 mesecev in praviloma skoti po enega mladiča. Ko se mladič skoti, tehta približno 100 kilogramov. Pri kotenju samici pogosto pomaga druga samica, ki varuje mladiče, saj so sicer lahek plen tigrov, levov in hijen. Sloni se slabo in redko razmnožujejo, saj ima samica mladiča zaradi varnosti pri sebi več let, da ga varuje pred nevarnostmi.

V prvih letih raste slon zelo hitro. Po 15 letih se rast upočasni, čeprav slon raste celo življenje. Samci še po 20-30 letih hitro rastejo. Slonica lahko prekorači starostno mejo kotenja in tako prenese svoje izkušnje v boj za preživetje na potomce, kar je v živalskem svetu zelo redko.

Slon in človek

Indijski slon je že pred stoletji pomagal človeku, ki je uporabljal slone za prevozno

sredstvo. Obenem so jih imeli za religiozni simbol, za tovorno živino, uporabljali so jih v bojih, podobno kot konja. Pri krčenju gozdov je slon nepogrešljiv, saj vlači hlode iz gozda k reki. Hindujci so indijskega slona zelo cenili in častili.

Ali veš, da ...

... je slon velik ljubitelj vode in odličen plavalec? Pri plavanju uporablja rilec za dihalno cev.

... v kriznih življenjskih situacijah slon joče kot človek? To lahko opazimo pri slonih, ki so v ujetništvu, saj so omejeni v gibanju ali osamljeni.

... sloni oddajajo nizkofrekvenčne tone, enako kot kiti, ki pa jih človek ne zazna? Drugi sloni lahko slišijo te zvoke na razdalji do 19 km.

... so samice indijskih slonov zelo skrbne matere in kar hitro posvojijo siroto brez matere, ki je poginila ali so jo ubili lovci?

... je indijski slon grajen bolj kompaktno in ima manjša ušesa, ker je v Aziji bolj vlažno kot v afriških savanah?

... samicam ponavadi ne zrastejo okli? Vendar so brez njih lahko tudi samci - take samce imenujemo "makhna".

Osnovni podatki

Velikost: 2-4 metre

Teža: 3-5 ton

Življenjska doba: v divjini redko do 15 let, v ujetništvu približno 30 let

Čas brejosti: 22 mesecev

Hrana: rastline: sadeži, listje, mladi poganjki

Domen Šverko

Tadeja Rome

V mestu in naravi skačemo po travi - 13. Taborniški feštilav

Ljubljanski taborniki vas ob dnevu Zemlje in dnevu tabornikov vabimo na Taborniški feštilav, ki bo v soboto, 18. aprila 2009, v parku Tivoli, med 10. in 14. uro. Za vas pripravljamo preko 50 različnih delavnic, na katerih se boste lahko preizkusili v lokostrelstvu, A-janju, klinčkanju, hoji po visečem mostu, kegljanju, odbojki in še marsičem drugem, kar pa naj zaenkrat ostane skrivnost. Pridružili se nam bodo Policija, Slovenska vojska, gasilci, ZOO, Gorska reševalna služba, Unicef in drugi.

Vabimovas, da se ob 9.30 udeležite zboravseh udeležencev pred Prešernovim spomenikom, kjer vas bodo dobrih 15 minut v smeh spravljali štirje prav posebni veseljaki. Rodove prosimo, da okvirne prijave udeležencev pošljete na mzt@rutka.net.

Zaželjeno je, da na 10 članov prispevate po enega delavničarja s polno malho novih in zanimivih idej. Za vse v zvezi s programom in delavnicami se lahko obrnete na Katarino: katarina.smolej@rutka.net. Informacije: Ana na ana.britovsek@gmail.com, Klemen na spokesman@siol.net.

Mestna zveza tabornikov Ljubljana

Vaš glas za Evropo po meri mladih

Z udeležbo na volitvah v Evropski parlament odločate o svoji prihodnosti in prihodnosti skoraj 500 milijonov Evropejcev, od katerih je skoraj vsak peti volilni upravičenec star med 18 in 30 let.

Več na <http://taborniski.googlepages.com/euvolitve>.

Očistili smo Pusti grad

Da taborniki Rodu Pusti grad v tem času ne počivamo, res ni težko opaziti. V soboto, 28. marca, smo sodelovali v delovni akciji čiščenja poti in okolice Pustega gradu nad Šoštanjem. V delovni akciji, ki jo je organizirala Krajevna skupnost Šoštanj smo skupaj z drugimi lokalnimi društvi (gasilci, planinci, člani turističnega društva in člani mladinsko kulturnega društva) naredili res veliko delo. Temeljito smo očistili pohodne poti na našo grajsko ruševino, ki je tudi simbol našega rodu in jo rešili iz zaraščenosti divjega rastja, ki jo je stisnilo v svoj primež. Sedaj bo ruševina lahko končno zopet svobodno zadihala.

SiNi

Foto: SiNi

Foto razstava izjemno dobro uspela

V okviru aktivnosti, ki obeležujejo 50. obletnico Rodu Pusti grad Šoštanj, smo 27. marca (natanko 50 let od uradne potrditve s strani ZTS) v avli kulturnega doma Šoštanj svečano odprli foto razstavo z naslovom »Nekoč in danes«. Otvoritev je bila zelo dobro obiskana, saj je bilo moč opaziti veliko starih in sedanjih tabornikov, otrok in njihovih staršev, članov drugih rodov z območja, predstavnikov lokalnih društev in drugih obiskovalcev. Ob ogledu 20 razstavljenih fotografij (od tega 10 iz naše bogate zgodovine in 10 iz sedanjosti) so se zlahka obudili spomini in beseda o taborništvu je stekla kot namazana.

SiNi

Majsko-junijska številka Tabora

Naslednja številka Tabora, majsko-junijska, izide 15. maja. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 19. april.

Uredništvo

Foto: SiNi

Od rodov

Foto: arhiv RDGO

Zimovanje celjskih tabornikov

Taborniki Roda II. grupe odredov Celje smo letošnje petdnevno zimovanje preživeli na Mrzlici, na 1122 metrih nadmorske višine, kamor smo se od Počivališča Lovska koča, kjer nas je odložil avtobus, do Doma na Mrzlici podali peš po ledeni poti. Kljub pravim zimskim razmeram je bilo zanimivo hoditi, se drsati po ledu in biti priča zanimivim, a ne nevarnim padcem.

Takšnega doživetja se nas je udeležilo 48 najpogumnejših. Program, ki smo ga vodniki pripravili za naše člane, je bil zelo pester. Veliko časa smo namenili druženju po starostnih skupinah, tkanju novih prijateljskih vezi, spoznavanju, povezovanju, osvajanju veščin, uvajanju novih članov v taborniško življenje, petju pesmi ob spremljavi kitare, zabavi, sankanju, laboratorijskim poskusom, pantomimi in še in še. Zimovanja se je udeležilo 15 novih tabornikov, ki so se preizkusili v različnih nalogah in jih uspešno opravili ter tako prestali krst.

Še ena velika akcija, ki smo jo načrtovali v tem šolskem letu, je za nami. Člani so bili zadovoljni, prav tako vodniki, zdaj pa gremo novim izzivom naproti. Več podrobnosti na www.rdgo.org.

Tea, RDGO

Foto: arhiv RDGO

Rodova orientacija RBS

Dan pred 56. rojstnim dnevom Rodu Bičkova skala smo Bičkovci v soboto, 7. marca, imeli na Rožniku rodovo orientacijo. Zbralo se nas je 8 ekip, povabili pa smo tudi RTR. Poleg vrisovanja, topo testa, prve pomoči, minskega polja in signalizacije smo se pozabavali tudi ob testu zgodovine RBS. Na koncu smo si napolnili želodčke s prestami in vročim čajem. Še ena uspešna RBS akcija, s katere smo se vsi zadovoljni odpravili na svoja pota.

Tadeja Rome - Tadi, RBS

Foto: Domen Šverko

MČ vod vodu - RBS in RSV

Vodnici Tadeja - Tadi in Jasna sva se že nekaj časa menili za skupno akcijo najinih vodov, ki naj bi pripomogla k boljšemu odnosu RBS in RSV ter večjemu poznanstvu MČ-jev med seboj. V soboto, 21. marca, na prvi pomladanski dan, smo se končno zbrali Ježki iz RBS in Srne iz RSV. Dobili smo se v parku Zvezda, najprej smo se s karto v roki sprehodili po mestu, nato pa smo se čez Rožnik v parih z zavezanimi očmi, kar je mladim MČ-jem prebudilo ostale čute, npr. sluh in tip, odpravili v Živalski vrt Ljubljana. Tam smo si med zanimivo igrico ogledali vse živali, se pred njimi tudi slikali in se zelo zabavali. Po končanem ogledu živalskega vrta smo se počasi vrnili do sidra, kjer so nas pričakali starši. Akcijo vod vodu smo pridno zaključili v zboru, kjer je vsakdo prejel našitek v spomin na preteklo akcijo RBS in RSV, za katero vsekakor upamo, da ni zadnja.

Tadeja Rome - Tadi, RBS

Usposabljanja so se udeležili še mladi iz Grčije, Italije, Črne Gore, Hrvaške, Srbije, Makedonije, Bosne in Hercegovine ter Turčije.

Taborniki, naučimo se vrednotiti svoje znanje

Se kdaj vprašаш, česa vse si se naučil pri tabornikih? Ponavadi med najpogostejšimi odgovori najdemo postavljanje šotora, orientacijo, preživetje v naravi ... Vendar ali kdaj pomisliš, da pri tabornikih pridobivaš tudi »nevidno« znanje, ki ga ne pridobiš na enem sestanku ali dveh, temveč njegovo pridobivanje traja dlje časa, pogosto pa se niti ne zavedaš, da ga osvajaš?

S pomembnostjo neformalnega učenja (to je učenje, ki ne poteka v šoli, temveč v različnih organizacijah, v našem primeru pri tabornikih) in pridobivanjem kompetenc (»nevidne« sposobnosti in znanje) smo se ukvarjali tudi na mladinskem usposabljanju z naslovom Prepoznavanje neformalnega izobraževanja - prepoznavanje certifikata Youthpass v mestu Kavadarci na jugu Makedonije.

Na usposabljanju smo spoznali, da neformalno izobraževanje služi kot izvrstna šola za življenje, poleg tega pa postaja čedalje pomembnejše tudi pri zaposlovanju. Potencialnih delodajalcev namreč ne zanimajo samo diplome in spričevala, temveč tudi naše udejstvovanje v različnih organizacijah ter znanje, ki smo ga v njih pridobili. Tega se zaveda tudi Evropska komisija, ki poleg formalnega izobraževanja čedalje bolj promovira tudi neformalno izobraževanje. V ta namen so začeli z izdajanjem certifikata Youthpass. Pridobijo ga vsi udeleženci programa Mladi v akciji, ki sodelujejo v mladinskih izmenjavah, mladinskih usposabljanjih in podobnih programih. Certifikat opredeljuje prav to »nevidno« znanje, ki ga udeleženci pridobivajo.

In kaj lahko mi sami storimo za promoviranje ter prepoznavanje neformalnega izobraževanja in kompetenc, ki izhajajo iz njega? Pri osvajanju veščin in pravega »taborniškega« znanja se moramo predvsem sami naučiti prepoznavati in vrednotiti znanje ter kompetence, ki iz učenja posameznih veščin ne izhajajo neposredno. Le če bomo sami dali vrednost tovrstnemu znanju, ki ga v taborniški organizaciji pridobivamo neprestano in v ogromnih količinah, ga bomo kasneje lahko prodali in unovčili. Hkrati pa bomo pripomogli, da bo neformalno izobraževanje in kompetence kot taborniško dodano vrednost upoštevala ter cenila tudi družba.

Jerneja Modic in Mateja Melink

Od rodov

Taborniško-skavtski izlet

Vsem je dobro znan nek tihi spor med taborniki in skavti. Medtem ko lahko nekateri iz rokava takoj stresejo razloge zanj, drugi nimamo pojma kje, kdaj, kako in zakaj je do njega prišlo. Vemo le, da obstaja. Kaj kmalu nam tudi postane jasno, da so kakršnekoli debate o njem dokaj brezsmerne, saj večina v svojih predstavah trmasto vztraja in se ne pusti premakniti niti za centimeter. Sama sem imela do sedaj s skavti same pozitivne izkušnje, a očitno sem bila ena izmed redkih. Zanimalo me je, ali smo vsi skupaj sposobni stopiti prek predsodkov, ki jih gojimo. Za potrditev tega ne bi bilo treba veliko, manjša skupna akcija bi zadostovala. In priložnost zanj se mi je ponudila, ko sem spoznala skavta, s katerim sva si delila pogled na naš odnos in zainteresiranost, da narediva korak naprej na tem področju. In tako je padla ideja o taborniško-skavtskem izletu. In tisto, kar je najpomembnejše, je, da ni ostalo le pri ideji in praznem govoričenju, temveč da se je nekaj dejansko tudi naredilo.

S soorganizatorjem sva se odločila, da bo najbolje, da za prvo srečanje najdemo nekaj (atr)aktivnega, sploh nič povezanega s taborniki ali skavti. S programom sva namreč imela kar velike težave. Kako ga narediti zanimivega za obe strani, saj je razlik v delu tabornikov in skavtov kar precej. Tako sva izlet raje obarvala snežnobelo in ga zastavila v obliki nočnega sankanja na Veliki Planini. Bilo nas je šest tabornikov in pet skavtov, starih od 16 do 22 let. Majhna udeležba glede na število povabljenih, a kljub temu uspeh. Skavti so akcijo začeli z nevsiljivo meditacijo v obliki molitve, mi pa smo jim vrnili kar s skupinskim objemom. Sankanje je bilo fajn, vmesno kepanje še bolj, čajček, za se pogreti na koncu, pa je bil sploh zmaga. Akcijo so zaključili, kakor so jo začeli, mi pa smo kar tam pod Veliko Planino zapeli Dan je šel. Izmenjava navad. Super. Zmenili smo se, da bomo podobno akcijo še ponovili. Na takšen in drugačen način.

Torej, kaj smo dokazali s tem izletom? Da taborniki in skavti lahko sodelujemo skupaj, če smo se pripravljeni prilagajati drug drugemu in izbrati neko pot, ki ustreza obema stranema. In mislim, da je to tisto, kar manjka pri izboljševanju naših odnosov - prilagajanje. A do te ugotovitve mora priti vsak sam in le upamo lahko, da se bo to zgodilo čim prej.

Urška Savič

Seminar... ... tehničnih znanj

V koči sredi gozda - na Pšenku nad Idrijo - je od 13. do 15. marca potekal Seminar tehničnih znanj. Namen seminarja je bil izboljšanje znanja vodstev slovenskih tabornikov, in sicer predvsem v orientaciji in pionirstvu. Seminarja se je udeležilo 21 udeležencev in kar precej specialistov posameznih področij: orientacije, risanja skic, vrisovanja, postavljanja inovativnih zimskih bivačkov, ognjev in tehnike vezav. V kratkem času so se tečajniki naučili mnogo novega oziroma so obnovili staro znanje, nekateri pa so se med seboj kar dobro zblížali. Inovativna kuharja iz RBS sta skrbela za lakoto oziroma sitost udeležencev - tudi ponoči, ko so se nekateri vrnili z bivačiranj, saj jih je v koči pričakal tiramisú. Polni prijetnih vtisov so se udeleženci in vodstvo 15. marca poslovili in se odpravili nazaj v pusta, hladna in temna mesta.

Nisem vedel, v kaj se bom podal, a je končni vtis pozitiven. Zelo poučna zadeva, zabavna, zanimiva, izzivalna. Najbolj zanimivo je bilo ponoči na bivaču, organizacija je bila kul. Bilo bi fino, če bi trajalo dlje, a je žal neizvedljivo. V kratkem času smo se naučili veliko.

Uroš Savkovič, RDR Medvode

Mnenji

Petra Zgonc, RBB Ljubljana

Bilo je fino, ampak bi zaradi primankljaja časa orientacijo in pionirstvo mogoče lahko razdelili na dva seminarja, saj bi se tako o določeni temi več naučili. Odnos vodstva do tečajnikov bi lahko na trenutke bil naši starosti bolj primeren. Vseeno pa mislim, da je bila to ful v redu izkušnja, ki bi se lahko večkrat ponovila.

STPM Nagradna igra

6 = -10

Želiš svoji ekipi priorititi **za kar odličnih 10 odstotkov nižjo štartnino** na letošnjem ŠTPM-u? Ni problema, sodeluj v naši nagradni igri in poišči **6 razlik** med zgornjima foto-utrinkoma z enega od preteklih ŠTPM-ov. Opise razlik (npr. barva majice) pošlji na e-naslov **ramsak.matej@gmail.com**. Toda pozor! Nagrado, bon za - 10 odstotni popust, prejme **le 5 najhitrejših**. Kako našpičene oči imaš? Kako hitri so tvoji prsti?

Misliš, da bo enostavno? **Motiš se!** Velenje, 9. - 10. maj 2009.

Nepozabna dvodnevna taborniška pustolovščina za starejše GG-je, PP-je in gróe. Več na prenovljenem spletnem mestu **stpm.rutka.net**. Organizator: Društvo tabornikov **Rod Jezerski zrnaj Velenje**.

Pogovor z Heleno Urh

Še vedno me najbolj navdušujeta narava in osnove taborništva

Helena Urh je kot zvezda stalnica v Rodu Pusti grad Šoštanj. V rodu je aktivna že vrsto let - taborniška pot jo je vodila od vodnice in načelnice družine do mentorice na šoli in starešine. Trenutno sicer v rodu nima nobene posebne funkcije, a je še vedno polno zaposlena. Vestno bedi nad delom načelnikov in z veseljem kadarkoli priskoči na pomoč, seveda pa je prisotna skoraj na vseh rodovih akcijah. Letos Rod Pusti grad Šoštanj praznuje "abrahama", zato sva se v intervjuju dotaknili tudi te teme.

Tabornica si že vrsto let. Kdaj si začela svojo taborniško "kariero"? V prvem razredu, tako kot vsak čisto pravi tabornik.

Kako si sploh prišla k tabornikom?

V prvem razredu smo se vpisovali v krožke in med drugim sem izbrala tudi tabornike. Zbrala se nas je kar velika skupina sošolcev in sošolk. Naš vodnik Emil je igral tudi na klavir in najbolj je bilo, ko nam je igral v šolski avli, mi pa smo ubrano peli taborniške pesmi, da je odmevalo po vseh hodnikih. V drugem razredu pa sploh ni bilo več nobenega vprašanja, ali grem k tabornikom. To je bilo kar logično. In tako je postalo taborništvo del mojega življenja.

Pa tvoj prvi tabor?

V drugem razredu sem dobila novo rožasto spalno vrečo in vojaški nahrbtnik. Zakon! Šli smo v Savudrijo. Vse punce iz voda smo se zaljubile v dva vodnika, pa se zaradi tega nismo nič kregale. (smeh) Vsako leto sem se vračala na tabor v Savudriji. V četrtem razredu pa sem prvič taborila v Ribnem. Mislim, da so se mi tam začele dogajati prave taborniške stvari.

Kateri dogodki s taborjenj so ti najbolj ostali v spominu?

Napadi na tabor so bili »the best«. Vse nas je bilo strah, a tega nismo

priznali. Vsi smo vedeli, da nam ne bo nič hudega. Želeli smo biti pogumni, kot junaki iz zgodb, ki so nam jih pripovedovali starejši. Zame je bilo najpomembnejše, da se potuhnem v grmovje in me nihče ne najde. No, malo sem tudi zadremala. A tega se v temi ni videlo.

V času pomanjkanja čokolade, tudi to se je dogajalo, smo odšli peš iz Ribnega v tovarno čokolade v Radovljico. Toliko veselja, pričakovanja je bilo v nas. In kaj nas na cilju pričaka? Tovarna je v remontu in ne moremo noter. Groza! Kakšno razočaranje.

Tvoja zadnja funkcija pri tabornikih je bila starešina rodu. Kako je izgledala tvoja taborniška pot do današnjega dne?

Vzorno. Najprej sem bila čebelica, tekmovala sem na mnogobojih - leta 1979 smo z mojim vodom postale državne prvakinja in dobile za nagrado rdeč lok. Bežno sem se preizkusila na GG tekmovanjih, tu pa nisem uspela postati državna prvakinja (smeh), ker sem že zelo kmalu postala vodnica - v petem razredu osnovne šole. Prvi vod sem imela štiri leta. Potem pa sem srečala svoje Pume. Udeležila sem se kar nekaj mednarodnih skavtskih srečanj in tam dobila veliko novih idej za izvajanje programa v rodu. Bila sem tudi načelnica družine GG, vodila sem program taborjenja. Sodelovala sem v programski komisiji za GG na ZTS in vodila rodovo vodniško šolo. Bila sem sodnica na mnogobojih in kasneje predavala na sodniških seminarjih. Na območnih in državnih mnogobojih sem bila sodnica na različnih panogah. Ko sem se zaposlila na OŠ Bibe Röcka Šoštanj sem postala mentorica interesne dejavnosti taborništva. Leta 2000 sem oblikovala program veselih srečanj MČ celjsko-zasavskega območja. Naslednje leto sem prevzela funkcijo starešine rodu, ki sem jo opravljala sedem let. Zdaj sem še vedno in povsod zraven, odgovornost pa je prevzel SiNi.

Imaš vod Pume. Kako dolgo ste že skupaj? Katera je bila njihova največja norčija?

Skupaj smo že 18 let, smo tako rekoč polnoletne. V tem času se je naš odnos spremenil, poglobil. Nisem več njihova vodnica, lahko rečem, da smo zelo dobre prijateljice. Pume so bile vedno pridne. Dovzetne pa so bile za vse vragolije, ki si jih je zamislila njihova vodnica. Opravile so vsako delo, vedno so sodelovale pri tabornem ognju. Osvojile so marsikateri vrh, ki ga po svoji volji ne bi. Že kmalu so mi pomagale pri izvajanju programa pri vseh rodovih aktivnostih in na koncu so si želele postati vodnice. To jim je tudi uspelo. Še danes pa, kljub drugim obveznostim, rade priskočijo na pomoč tam, kjer le zmorejo.

Otroci te obkrožajo tako pri tabornikih kot pri poklicu. Te je taborništvo navdušilo za delo v šoli?

Potiho najbrž res. O tem nisem nikoli razmišljala. V učiteljske vode me je poneslo kar samo od sebe. Najbrž je k temu pripomogla tudi moja dolgoletna mentorica Teja, saj mi je že zgodaj zaupala marsikatero odgovorno nalogo. So mi pa taborniške izkušnje vsekakor zelo pomagale pri vzpostavljanju stika z otroki.

Bi lahko izpostavila nekaj lastnosti po katerih se vaš rod razlikuje od ostalih rodov?

Imamo 50 let tradicije, to ni kar tako. Glede na to, da izhajamo iz manjšega kraja, nas je v rodu veliko, 150. Že od nekdaj smo udeleženci državnih mnogobojev. Torej smo kar tekmovalen rod. Vrsto let imamo lasten vodniški tečaj. Ko naši taborniki zrastejo, postanejo uspešni na različnih področjih in mislim, da so jim pri uspehu pomagale tudi taborniške izkušnje.

Letos vaš rod praznuje 50 let. Kateri dogodki v teh 50-ih letih se ti zdijo najbolj prelomni?

Najbolj pomembni so prvi tabori in sodelovanje z drugimi rodovi, ki so nastali na območju šaleške doline. Tudi tabor v Ribnem je pomembna stvar - od leta 1967 naprej taborimo tam. Mislim, da sta pomembno vlogo pri oblikovanju našega rodu odigrala Teja in Gusti, ki sta delo tabornikov naslonila na osnovno šolo. V našem primeru se je tak način dela pokazal za zelo dobrega. Od osamosvojitve Slovenije pa smo pogumno

zaplavali tudi v mednarodne skavtske vode.

Ali si opazila kakšne razlike v delu tabornikov danes in pred 20-imi leti?

Včasih so bile zadeve bolj enostavne. Ni bilo toliko drugih stvari, ki bi okupirale mlade in je bilo taborništvo pravi izziv. Me pa pri vseh vsebinah, ki se skrivajo v taborniških programih, še vedno najbolj navdušujeta narava in osnove taborništva. Le to poskušam približati tudi našim načelnikom in včasih mi celo uspe, da svoj program malo »popravijo«.

Kako boste zaznamovali to leto? Kaj ste nam pripravili? Kaj bo vrhunec praznovanja?

Začeli smo že z otvoritvijo fotograf-ske razstave v avli Kulturnega doma Šoštanj. V pripravi je knjiga o naši zgodovini. Vrhunec našega praznovanja pa bo 16. maja. Za medvedke in čebelice

bomo pripravili območna vesela srečanja, za gozdovalnike in gozdovalnice pa bomo organizirali orientacijo po Šoštanju in okolici. Dan bomo popestrili z mnogimi delavnicami s taborniškimi vsebinami in športnimi igrami. Zvečer pa pripravljamo svečano proslavo, na katero vabimo vse naše bivše in sedanje člane, pa tudi vse naše prijatelje, podpornike in simpatizerje. Na proslavo ste vabljeni predstavniki vseh rodov. Želimo si, da bi glas o našem jubileju segel do večine naših bivših članov. Vem, da je to težko, a upam, da se nam bodo pridružili vsi, ki so bili v teh 50-ih letih del naše zgodbe. Vsi si želimo in upamo, da bodo prišli v Šoštanj ta dan tudi tisti, ki ne bodo dobili posebnega vabila, pa so kljub temu »naši«. Lepo bo srečati stare prijatelje in obuditi spomin na dni, ko so nam lasje še dišali po dimu. Prisrčno vas pričakujemo. ■

Tabor na obisku

Rod II. grupe odredov Taborniki, polni zag

Lansko leto so praznovali 40 letnico obstoja. Pripravili so različne delavnice na temo taborništva in tako mlajšim ter starejšim predstavili njihovo delo. Za vse, ki so se želeli poveseliti z njimi, so v večernih urah pripravili zabavo ob spremljavi Vlada Kreslina ter Slona in Sadeža, za piko na i pa so se posladkali s torto.

Rod II. grupe odredov Celje je bil ustanovljen leta 1961, imenovali Odred otok, ki se je kasneje preimenoval v Rod II. grupe odredov, kateremu se je leta 1971 pridružil še Odred Šele. V tretje so dobili naziv Rod II. grupe odredov, ki danes spremlja še naprej.

Sedanjest

Rod šteje 118 članov. Tako najmlajši kot tudi starejši se radi zbirajo v taborniškem klubu, kjer pridobivajo nova znanja, sklepajo nova poznanstva in se družijo. Vanj je sedaj še prijetnejše stopiti, saj imajo novo pohošstvo. Tako je dovolj prostora tudi za vso opremo in lahko tudi delo vodnikov sedaj poteka bolj organizirano.

Poleg taborniškega kluba se zelo radi zadržujejo na tabornem prostoru v Kokarjah, ki je trenutno v prenovi, tja pa ste lepo vabljeni tudi vsi drugi rodovi, saj je prostor odličen za izvedbo taborov. Prenovili so spletno stran (www.rdg.org), kjer pridno beležijo vse pomembne dogodke.

Člani rodu se pridno udeležujejo tekmovanj, zlasti orientacijskih, kjer dosegajo visoke uvrstitve. Vsako leto se udeležijo dveh čistilnih akcij v sodelovanju s Projektno pisarno Celje - zdravo mesto in Klubom študentov občine Celje ter tako poskrbijo, da je knežje mesto čisto in urejeno.

Vodov Celje

ona

1968. Pred tem so se
val v Odred II. grupe
red gorskih borov.
Celje in to ime jih bo

Tea Bevc

Arhiv RDGO

Prihodnost

Veliko so že videli, še več lepega doživeli, ampak to za Celjane še ni dovolj. Cilji so visoki, toda s tako delovnimi in motiviranimi ljudmi jim jih bo gotovo uspelo uresničiti. V načrtu je organiziranje še boljših akcij, udeležba še več tekmovanj, več o ciljih pa nam je povedala kar nova načelnica, Maja Lupše.

Ko si postala načelnica rodu, si si prav gotovo zastavila nekaj ciljev za prihodnost. Nam jih zaupaš nekaj?

Prav gotovo. Ker vem, da zmoremo, želim, da ohranimo takšen nivo dela, ki smo ga z dolgoletnim trudom dosegli. Želimo se bolj povezati z območjem in ohraniti stike s tistimi rodovi, s katerimi smo že do sedaj našli skupno pot. Ena izmed želja je tudi ustanovitev čete na obrobju mesta, ki je že v pogonu, zagotovo pa si želimo vsak konec septembra znova videti še večje število članov. Eden večjih dolgoročnih ciljev je tudi dokončna preureditev našega tabornega prostora v Kokarjah pri Nazarjah. Še naprej pa želimo mladim risati nasmehe na obraz, jim ponuditi boljši jutri, med sabo pa graditi dobre in prijateljske odnose.

Večina rodov se spopada z upadom članstva, pri vas pa je trend ravno obraten. V kratkem času ste v svoje vrste pridobili kar nekaj novih obrazov.

Res je, že nekaj let zapored smo ob koncu septembra vedno znova presenečeni nad številko članstva, saj je vsako leto vztrajno višja. V zadnjih letih se je smer vetra obrnila tako, da se je kader, ki deluje in poganja rod naprej, spremenil in pomladil. Vedno več je mladih, ki se iz nadebudnih članov prelevijo v uspešne in marljive vodnike, vanje pa vlagamo veliko truda, znanja in z njimi delimo svoje izkušnje. Uspešne so tudi propagandne akcije, v Celju pa z raznimi akcijami pomoči skupnosti postaja naše delo odmevno. Tako vsako leto, ko pridobimo kakšnega novega člana, stare pa obdržimo, dobimo potrdilo, da delamo dobro in to nam daje novih moči.

Struktura rodu

MČ družina: **7 vodov - 47 članov**

GG družina: **4 vodi - 34 članov**

PP klub: **21 članov**

Klub grč: **16 članov**

Skupaj aktivnih članov: **118 članov**

Vodstvo rodu:

Starešina rodu: **Elvis Cvikel**

Načelnica rodu: **Maja Lupše**

Tajnica: **Živa Jereb**

Blagajničarka: **Elza Erak**

Gospodar: **Igor Špiljar**

Načelnica MČ: **Tea Bevc**

Načelnik GG: **Zoran Borovšak**

Načelnik PP: **Matej Koren**

Načelnik RR: **Boštjan Božič**

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Navadna česnovka (*Alliaria petiolata*)

Družina: križnice

Domača imena: divja globoda, hostni česen

Tuja imena: Knoblauchhederich, Alliarie petolee, *Alliaria comune*

Robato, v spodnjem delu dlakavo steblo česnovke zraste v višino od 20 centimetrov do enega metra. Pritlični listi so pecljati, srčasti, z narezano napiljenim robom. Kratkopecljati listi na zgornjem delu stebela so trikotni in neenakomerno nazobčani. Od maja do julija razvija ta križnica na vrhu stoječ cvetni grozd, sestavljen iz 6 milimetrov dolgih belih cvetov. Iz njih se razvijejo od 3 do 7 centimetrov dolgi luski na vstran štrlečih pecljih. Ime malo upošteevane, ne dosti opazne rastline izvira iz duha po česnu, ki ga oddaja zmečkana zel.

Razširjena je po vsej Sloveniji in raste predvsem v logih in med grmovjem, pa tudi po listnatih, redkeje mešanih gozdovih vse do višine 1200 metrov. Dobimo jo na nekoliko vlažnejših mestih in pogosto v velikih količinah.

Učinkovine: hlapno olje, sluz, razne soli.

Uporabnost: Mlade rastline, vršičke in liste nabiramo od aprila do julija, poznejše sočne poganjke pa vse do jeseni. Uporabljamo jih za juhe, prikuhe in pireje. Drobnost zrezane liste lahko uporabimo namesto česna v solati. Ker so neškodljivi jih lahko uporabljamo v neomejenih količinah. Semena uporabljamo za začimbo kot nadomestek za gorčico.

Čas nabiranja: zel marec, april, maj, junij.

NAMAZI

Sveži skut primošamo drobnost sesekljanost sveže liste česnovke. Dodamo sol po okusu. Namesto skute lahko vzamemo sirni namaz Tamar, topljen sir, margarino ali maslo.

NAMAZ II

Surovemu maslu primošamo enake dele sesekljanih listov česnovke in rmana ter solimo po okusu.

JUHA I

Potrebujemo: 2 žlici olja, 3 dag svežega kvasa, 1/4 čebule, pest mladih

listov koprive, 2 pesti drobnost narezane česnovke, peteršilj, drobnost narezan strok česna, sol.

Na olju prepražimo čebulo, nadrobljen kvas, dodamo na drobnost narezane liste česnovke, koprivinih listov in česen, zalijemo z vodo, osolimo in pustimo vreti četrt ure. Odstavimo in dodamo sesekljan peteršilj.

JUHA II

Potrebujemo: 6 dag masla, srednje debelo čebulo, 2 srednje debela krompirja, pest grobnost sesekljanih prevretil listov koprive, pest ovsenih kosmičev, pest drobnost narezanih listov česnovke, sol, 2 žlici kisle smetane.

Sesekljano čebulo in na koščke narezan krompir prepražimo na maslu, dolijemo vodo in dušimo do mehkega. Dodamo sesekljane liste koprive, česnovke in zalijemo z vodo. Solimo po okusu. Ko prevre, odstavimo in dodamo kisle smetano.

SOLATA

Sveže česnovkine liste zabelimo z oljem, okisamo z limono, nato dodamo še na drobnost narezano, srednje debelo čebulo. Vse skupaj dobro zmešamo in solata je pripravljena.

ZELIŠČNA OMAKA

Potrebujemo: 2 žlici olja, po eno pest drobnost narezanih listov česnovke in peteršilja, 2 zrna česna, srednje debelo čebulo, žlico kisa, poper, sol, 2 skodelici juhe, žlico moke. Čebulo in zelišča prepražimo na olju, zalijemo z juho, dodamo podmet iz moke. Omake naj vre 10 minut, nato jo precedimo in ji dodamo poper, sol in kis.

Primož Kolman

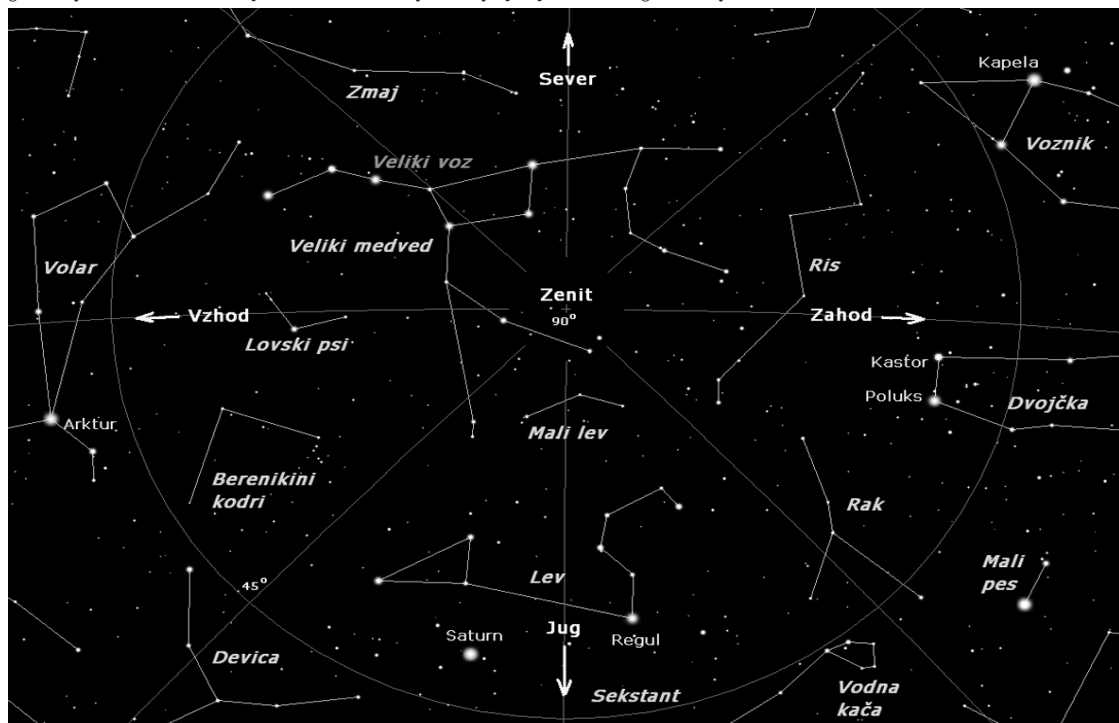
Astronomija

Kako s pomočjo Velikega voza najdemo druge zvezde

Glavni namen mednarodnega leta astronomije je spodbujanje javnosti k opazovanju nočnega neba. To opazovanje naj ne bi bilo le romantično opazovanje »luči na nočnem nebu« ampak tudi prepoznavanje posameznih objektov. Tako lahko s pomočjo Velikega voza prepoznamo sosednja ozvezdja, zvezde in planete. Veliki voz taborniki dobro poznamo. To je del ozvezdja Veliki medved, s pomočjo katerega lahko najdemo Severnico. Severnica se vedno nahaja na severu in to 46 stopinj visoko, to je toliko, kolikor znaša zemljepisna širina v Sloveniji. Obrnimo se stran od Severnice, torej proti jugu. Če pogledamo naravnost navzgor, proti zenitu, bomo ugledali celotno ozvezdje Veliki medved. Severovzhodni del ozvezdja predstavlja nam znani Veliki voz, katerega zadnji dve zvezdi kažeta proti Sever-

nici. Vendar pazite, da se ne zvrnete na hrbet! Še vedno smo obrnjeni proti jugu. Na naši levi je vzhod, na naši desni je zahod. Poglejmo sliko. Gledamo naravnost navzgor, v zenit. Oje Velikega voza kaže proti svetli zvezdi z imenom Arktur. Arktur je ena najsvetlejših zvezd na našem nebu. Ne moremo je zgrešiti, saj je na vzhodnem delu neba najsvetlejša. Od nas je oddaljena 36 svetlobnih let in jo uvrščamo med bližnje zvezde. Območje med ozvezdji Veliki medved, Lovska psa, Berenikini kodri, Lev in Devica velja za »okno« v globoko vesolje. Prav na tem območju je posnetih največ slik oddaljenih galaksij, med drugim tudi najbolj znana slika »ultra deep field« vesoljskega teleskopa Hubble. Na južnem delu neba sta najsvetlejša Saturn in Regul. Saturn s svojimi obroči velja za najlepši planet našega osončja,

a žal Saturn letos proti nam kaže ravno svoj ekvator, kar pomeni, da obroče vidimo le kot tanko črto (gledano seveda skozi teleskop). Regul je najsvetlejša zvezda v Levu. Od nas je oddaljena 85 svetlobnih let. Primerjajte sij Regula in Saturna. Opazna bo očitna razlika v utripanju. To je tudi eden od načinov, kako planete ločimo od zvezd. Zvezde namreč mnogo bolj utripajo od planetov. Na jugozahodu naletimo na še eno svetlo zvezdo. To je Prokijon v Malem psu. Od nas je oddaljen 11 svetlobnih let, torej nam je mnogo bližje kot Arktur. Na zahodu najdemo Dvojčka z zvezdama Kastor in Poluks. Kastor je od nas oddaljen 46, Poluks pa 36 svetlobnih let. Na severozahodu je še zelo svetla Kapela v Vozniku. Kapela je od nas oddaljena 45 svetlobnih let.

Večerno nebo v aprilu. Slika: PK

Dolina Glinščice

V zgodnjem spomladanskem času, ko je v gorah še sneg in zima še zna pomahati z repom, je Dolina Glinščice (ital. Val Rosandra) prava izbira za lovljenje toplih sončnih žarkov, lepih pogledov na strme stene kraškega roba in zavito strugo Glinščice s slapom.

Botač in Dolina Glinščice v večernem soncu. Foto: Klemen Markelj

Obisk Doline Glinščice začnemo v Boljuncu, v vasi pod robom Krasa, ki je del slovenske občine Dolina. Najlažji dostop je čez mejni prehod Socerb, lahko pa uporabimo tudi mednarodni mejni prehod Kozina - Krvavi potok, gremo skozi Bazovico in nato sledimo tabli za Dolino (ital. San Dorligo della valle) in Boljunec (ital. Bagnoli della Rosandra).

V Boljuncu parkiramo na trgu, kjer je na začetku trga zelo dobra čokoladnica. Na koncu trga, pri Partizanskem klubu, sledimo oznakam in se skozi vas sprehodimo do vstopa v dolino potoka Glinščice.

Ob vstopu nas na desni strani poti pozdravijo ostanki rimskega vodovoda, ki je od antike do poznega srednjega veka oskrboval Tergeste (Trst) s pitno vodo. Ob strugi potoka so vidni ostanki mlinov. Po poti se vzpnemo do cerkve sv. Marije v Pečeh. Nad cerkvijo se vzdigujejo peči kraškega roba, kjer so številne plezalne smeri.

Od cerkve se odpravimo po stezi proti vasi Botač (Botazzo). Ob poti se nam odpre krasen pogled na dolino potoka Glinščice in mogočen slap. V vasi Botač se lahko okrepčamo in ogledamo mejni prehod, ostanek nekdanje železne zavese.

V Botaču se lahko odločimo za vrnitev po levi strani Glinščice, ki je preprejena s številnimi potmi in stezicami, ki nas pripeljejo nazaj v Boljunec. Lahko pa nadaljujemo po cesti na opuščeno traso železniške proge, kjer, če zavijemo levo, pridemo v vas Zabrezec (Moceo), od koder je povratek v Boljunec po glavni cesti lahko malo neprijeten. Če pa sledimo opuščeni trasi železniške proge na desno, pridemo v vas Draga (Draga S.Elia) ob meji s Slovenijo. Vrnitev po isti poti do Botača je najbolj elegantna.

Dolina potoka Glinščica je bila svoje davne dni glavni naravni prehod iz Trsta na celino. Veliko trgovcev, predvsem s soljo, vojakov in popotnikov jo je prehodilo v toku časa in to se čuti na vsakem koraku.

Ostanek rimskega vodovoda. Foto: Stane Markelj

Slap Glinščice. Foto: Stane Markelj

Danes je zaradi naravnih lepot, rastlinja in zgodovinske preteklosti zaščiten kot naravni park. S svojo lepoto, divjostjo, številnimi stezicami in potmi je zanimiva izletniška točka Tržačanov.

Veselo zemljevide v roke in pot pod noge. Če se slučajno izgubimo, pa v vaseh na oni strani meje govorijo slovensko!

Barbara Bačnik - Bača

Imeti vod GG

Učenje topografije in Morsejeve abecede

Samuel Morse je bil ameriški izumitelj abecede za sporazumevanje na daljavo. Leta 1837 je predstavil prvi telegrafski aparat. To je bila naprava, s katero oddajamo sporočila s posebno tipko, sprejemamo pa jih slušno. Sestavil je nekakšno abecedo iz pik in črtic (daljših in krajših signalov), ki ji danes pravimo Morsejeva abeceda.

Nekaterih naših orientacijskih tekmovalcev se lahko udeležijo tudi GG-ji, verjetno pa po rodovih izvajate tudi manjša interna tekmovanja. Preko zdrave tekmovalnosti lahko GG-je marsičesa naučimo in okrepimo njihovo znanje iz orientacije. Oglejmo si nekaj igrivih pristopov:

Povleci vprašanje

Na listke napišemo opise topografskih znakov ali pa znake same. Člani nato izmenično vlečejo listke in odgovarjajo, ali z obrazložitvijo ali pa zahtevani znak narišejo na tablo. Vodnik vodi evidenco točkovanja odgovorov in jih vzpodbuja ter pomaga z namigi. Najbolje, da vod razdelimo v dve skupini, ki tekmujeta med seboj, in tako vzpostavimo tekmovalni duh ter naredimo zadevo še bolj zabavno.

Domine

Topografskih znakov se otroci najlažje naučijo ob igri domin. Na eno stran domine narišemo nek topografski znak, na drugo pa napišemo opis nekega drugega znaka. In že se lahko igramo domine. Še več se bodo člani naučili, če bodo pomagali domine tudi izdelovati.

Spomin

Enako velja za igro spomin. Učijo se s tem, ko iščejo pare - opis znaka s pripadajočo sliko.

Dopisovanje malo drugače

Morsejevo abecedo naj imajo člani pred seboj, potem pa naj sosedu sestavi skrivno sporočilce (vsaj 2 stavka) in mu ga zvito, a čitljivo napišejo v tej abecedi (opozorite jih na presledkemed črkami). Sosed mora nato sporočilo na glas prebrati, tisti, ki ga je napisal, pa komentira morebitne napake.

Zabavni test

Kot v šoli, vendar veliko bolj zabavno in nenavadno. Test naj ima recimo štiri rubrike:

- Znaki
- Opisi znakov
- Vprašanja iz topografije (npr. Kaj je izohipsa?)
- Vaja iz Morsejeve abecede (v obeh smeri: T = - in - - = M)

Članom voda razložimo, naj si izberejo le eno točko in jo začnejo reševati. Nato po recimo treh minutah zamenjajo teste in rešujejo drugo točko ali pa zopet isto rubriko, odvisno od testa. Potem sledi posladek: v dvojicah naj teste tudi popravijo, z rdečo seveda in s pomočjo literature, »plonkeglcev«, če želijo.

Zvočno oddajanje

Pri oddajanju abecede si lahko pomagata s piščalko in piskate celo uro vodovega sestanka. Pripravite jim zanimive tabele črk, po možnosti take, ki nosijo nek pomen, na primer namig za naslednji vodov sestanek, ko jih mislite presenetiti z nečim res zabavnim. Tisti pa, ki boste lahko koristili mrak poznih popoldnevov, pa kar na najbližje pobočje s paketom delujočih svetilk, tistih s primernim odzivnim gumbkom. Ne pozabite v signaliziranje vključiti vseh članov voda, saj ob tistem, ki oddaja, stoji nekdo, ki mu črke ali številke narekuje, ob tistem, ki sprejema, pa nekdo, ki sprejeto zapiše.

Viri:
praksa + domišljija
Skripta Rašiškega rodu
iz leta 1996, Večni ogenj,
avtor: Tine Koloini

 poklikaj se!

Rowerway 2009

Srečanje št. 2

Samo Vodopivec

Mojca Pavlin

Odprava ZTS na Roverway 2009 na Islandiji se je že drugič zbrala na srečanju. Od 27. do 28. marca smo debatirali, pametovali, iskali odgovore, se igrali, predvsem pa noro nasmejali v taborniškem domu v Škofji Loki. Vas zanima, kaj bomo Slovenci počeli na Islandiji? Kakšno opremo bo nosila naša odprava in kakšni so slogani, himne, predstavitve naših vodov? Da?

Organizatorji so nam sporočili, katere poti so nam izbrali. V prvem vodu bodo iznajdljivi Robinsoni raziskovali severni del otoka, v drugem vodu bomo pogumni Preživeli gradili zavetišča ob jezeru, v tretjem vodu bodo plezali na zelo visok vulkan, četrti vod pa bo raziskoval speči vulkan in njegov vpliv na okolico.

Dober vod je složen vod, zato smo srečanje začeli z vodovo urico. Seznanili smo se s potjo, napisali predstavitve in posneli krajši film. Po večerji smo

razmislili o vseh možnostih za "home hospitality". Odločili smo se za ogled polotoka na severozahodu Islandije ter Reykjavika, Golden cycle in Blue Lagoon. Pred spanjem smo se sproščali s Katarininimi igrkami, med katerimi je najbolj "zažgala" Ali imaš rad svojega sosedu?

Zbudili smo se veliko prezgodaj ob zvokih (ne)prijetnih zvončkov v vetru. Urediti smo morali še veliko stvari. Ali bomo imeli flis ali pulover, odejico ali nahrbtnik, kje bomo še iskali sponzorje, kakšen bo logotip itd. Zagotovo bomo nekaj posebnega, saj so si naši fantje zamislili nenavaden modni dodatek, ki pa naj zaenkrat ostane skrivnost. Sledila je velika igra, in sicer fotoorientacija po Škofji Loki. Po pospravljanju doma in okusnih picah v tem prikupnem mestecu je bil na žalost čas za slovo.

Se vam cedijo sline po takšni zabavi? Sledi še zadnje dejanje pred odhodom: Roverway 2009, srečanje št. 3, v mesecu maju! Vabljeni vsi, ki vas tokrat ni bilo, čeprav bi morali priti.

Žan Kuralt

AKTUALNO 27

Očistimo Kranj 2009 - Kranj ni več usran

Očistimo Kranj
Kranj ni več usran!

foto: Žan Kuralt
www.ksk.si

V soboto, 4. aprila, smo kranjski taborniki s pomočjo Poslovne skupine Sava in MO Kranj že osmič organizirali čistilno akcijo Očistimo Kranj 2009 - Kranj ni več usran. Akcije se je udeležilo preko 30 organizacij in društev, skupaj več kot 2000 udeležencev, ki so na področju mestne občine Kranj čistili in urejali okolje. Nabrali so več kot 200 kubičnih metrov odpadkov.

Kranjski taborniki smo na Glavnem trgu v Kranju poskrbeli tudi za ekološko obarvano dopoldne z likovno delavnico, srečolovom in palačinkami. Na Pungertu je taborniška enota Civilne zaščite pripravila golaž za udeležence in zvečer smo akcijo zaključili s koncertom skupine Joške v'n.

**Klemen Markelj, načelnik
ZTO Kranj**

foto: Žan Kuralt
www.ksk.si

foto: Žan Kuralt

Nova vizija, nov zagon. Samo do prvega ovinka ali celo pot?

»Kaj nam bo prineslo novo vodstvo ZTS?« je po volilni skupščini ZTS, ki je 21. marca potekala v Poljčah, najbolj pogosto zastavljeno vprašanje. Ali bo veja, na kateri sedi novo vodstvo, popustila pod težo novih idej in začetnega entuziazma ali pa bo zdržala njihovo težo ter vse pritiske in vplive iz okolice ter nam prinesla tako željen napredek naše organizacije? Toliko vprašanj, toliko želja, toliko besed in obljub. A žal tako malo pripravljenosti pomagati tistih, ki dejansko tvorimo strukturo ZTS - to pa smo rodovi. Vse to je bilo moč opaziti že pri vodenju sedanjih funkcionarjev ZTS. Saj ne, da niso imeli vizije in energije za delo (sploh, ko jim je začelo goreti pod nogami), ampak rodovi jim enostavno niso več zaupali in jim zato niso bili pripravljeni pomagati pri njihovih projektih. In ravno to je po mojem mnenju prineslo tako homogeno in složno vzdušje na tej morda prelomni skupščini. Za vedno mi bodo ostale v spominu besede stare in nove starešine ZTS, Mitje Lamuta, ki je ob otvoritvi skupščine dejal: »Prvič v življenju

bom danes prelomil svojo obljubo ... in to zopet za te ljube tabornike.« Brez starešine ZTS ne more funkcionirati in s svojo ponovno kandidaturo - kljub temu da je obljubil, da ne bo kandidiral - je rešil še zadnje in najbolj pomembno vprašanje. Se je kdo sploh vprašal, kako veliko stvar je s tem dejanjem storil za nas tabornike in se mu zahvalil? S tem dejanjem je res pokazal, kako velik tabornik je in zasluži si naše največje spoštovanje.

V bistvu sama enotnost na skupščini prisotnih rodov niti ni bila tako nepričakovana in presenetljiva. Ob starem vodstvu je bilo proti koncu mandata enostavno preveč negativne energije, in ker rodovi niti niso imeli neke izbire, je bilo pričakovati takšen rezultat volitev. Edini funkciji, ki sta imeli po dva kandidata, sta bili funkcija načelnika za mednarodno dejavnost in funkcija načelnika za odnose z javnostjo. Pa še tukaj je svojo kandidaturo za načelnika za odnose z javnostjo na sami skupščini kar malce presenetljivo zadnji hip umaknil Aleš Skalič (sebi in volilni komisiji bi prihranil precej birokracije, če bi to storil že prej), kandidat za mednarodno dejavnost, Gorazd Utenkar, pa bi nas najraje izpisal iz WOSM-a (tako je zapisal v svojem programu dela) in s to izjavo niti ni bil dostojen protikandidat novoizvoljeni načelnici Nini Kušar.

Nikakor ne smemo pozabiti na staro vodstvo. Le temu se je treba zahvaliti za njihovo (res ne tako ma-

Sterešina ZTS:

Mitja Lamut

Koga smo izvolili?

Načelnik ZTS:

Andrej Lozar

Načelnica ZTS za program:

Polona RožmanNačelnica ZTS za odnose z
javnostmi:**Barbara Bačnik**Načelnica ZTS za mednarodno
dejavnost:**Nina Kušar**

Člani nadzornega odbora ZTS:

Sandi Glinšek, Mitja Premrl, Darko Jenko.

Člani častnega razsodišča ZTS:

**Matjaž Vrtovec, Borut Cerkvanič, Gabrijela Lačen
Dora, Dani Oblak, Tone DeCosta.**

jhno) delo in vso vloženo energijo ter čas. Kakorkoli že sedaj gledamo na njihovo delo, jim nikakor ni bilo lahko. Ob najhujših pritiskih s strani rodov, države, WOSM-a, ZSKSS-a in še koga so skorajda brez naše pomoči vozili našo barko čez valovito in razgibano morje, polno čeri in morskih psov. Vsaka medalja ima dve plati, le da se pogosto gleda samo eno.

Novemu vodstvu moramo zaželeli srečo in mu ponuditi vso našo podporo. Le enotni lahko naredimo našo organizacijo boljše. In če te enotnosti med nami - rodovi - ne bo, če ne bomo pripravljeni pomagati in pogledati tudi malce čez svoj lastni plot, potem bomo že čez nekaj mesecev mirne plovbe zopet zapluli v že zgoraj opisane nemirne vode in vse skupaj bo en velik »deja-

Zakladnik ZTS:

Tadej Beočanin

vu». In zopet bomo imeli toliko za povedati čez vodstvo, zopet bomo brusili jezike, delal pa ne bo nihče.

Za konec lahko napišem le, da z novim, mladim in zelo ambicioznim vodstvom, ki ima svežo vizijo, lahko optimistično zremo v prihodnost, si skupaj zastavimo visoke cilje in stremimo k novim velikim zmagam.

Že 32. NOT - 32. tekmovanje neomehčanih tabornikov

Letošnji NOT je v noči z 28. na 29. marec potekal v žužemberskih gozdovih. Organizatorji, Rodu močvirskih tulipanov, so privabili 50 ekip iz vse Slovenije, kar je za NOT presenetljivo malo - vsaj gledano na število prijavljenih ekip v zadnjih osmih letih (leta 2007 je bilo prijavljenih kar 99 ekip). Sicer pa so ekipe tekmoval v kategorijah popotniki, popotnice, grče, grčice in korenine.

V poznih popoldanskih urah so se ekipe prijavile, dobile čipe, sendviče in sokove ter se nastanile v telovadnici, kjer si je vsakdo poiskal svoj prostor pod soncem (bolje rečeno "pod lučmi") in si ga lahko tudi mehko postlal (Kje pa se še najde telovadnica brez blazin?). Kmalu so se vsi sodelujoči zbrali na zboru, prve ekipe pa so že v roku ene ure reševale topo teste, vrisovale, prejele našitke in sponzorske kulije. Na progi je bilo od 8 do 10 kontrolnih točk (KT), od tega so bile štiri kontrole žive: signalizacija (morse), prehod minskega polja, hitrostna etapa in prva pomoč. Sicer je bilo nekaj manjših zapletov pri posameznih KT-jih, kot na primer manjkajoča hitrostna etapa za nekatere kategorije (tekmovalci se zavoljo tega niso sekirali) in nerazložna pisava pri signalizaciji (kar je marsikateri ekipi odštelo kakšno točko ali dve), a vseeno so se ekipe večinoma zelo dobro odrezale. Sredi noči, ko so se ekipe vrnile, je vse pričakala vroča juha. Spalo se je

eno uro manj kot ponavadi (ne glede na nočne dejavnosti po progi), saj je bil 29. marec dolg le 23 ur - ure smo premaknili za eno uro naprej. Naj omenim še dva zabavna dokumentarca Bineta in Daneta iz Ljubljane, ki sta snemala "dogajanje na letošnjem NOT-u", posnetka pa si lahko ogledate na <http://not.rutka.net/fotogalerija.php>.

Na zaključnem zboru so bili razglašeni rezultati in podeljene nagrade, ki niso bile od muh. Rodovi so

prejeli savico (RST), iglu (RSK), GPS in krompir (RSŽ ml.), mobilni telefon (RaR) ter tri ogromne škatle čipsa (RSV). V navalu navdušenja in pod vplivom nenapisanega taborniškega pravila "tabornik deli" so Volčki v zbor vrgli nekaj vreč čipsa in iz dvorane se je zaslišalo: "Volki se spreminjajo!" Po končanem zboru se je večina ekip odpravila domov, organizatorji pa so šolo zapustili nekoliko kasneje.

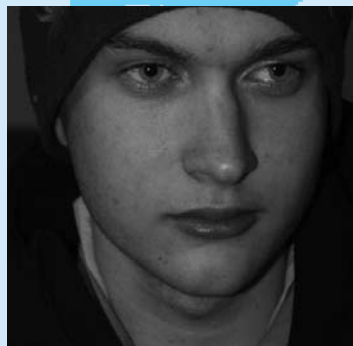
Pogovor z vodjo NOT-a 2009, Janom Ravnikom, RMT

Je letošnji NOT potekal po pričakovanjih? Je prišlo do kakšnih posebnih zapletov? Večina stvari je potekala po pričakovanjih, saj smo skozi vsa leta postali že zelo uigrana ekipa. Največja sprememba je bila zamenjava vodje, čeprav sem večino stvari še vedno naredil pod »okriljem« Lee, ki me je nadzorovala in me na vsako stvar dvakrat spomnila. Drugo leto je na žalost ne bo, ampak zdaj vem, kako stvari potekajo, in si upam trditi, da bom naslednji NOT organiziral samostojno. Največji zaplet med samim tekmovanjem je bila odpoved hitrostne etape v dveh kategorijah, vendar glede na ko-

mentarje tekmovalcev ugotavljam, da smo se mi veliko bolj sekirali zaradi tega kot oni.

Kako je na vodstvo vplivala novica, da je prijavljenih le 50 ekip, kar se je v zadnjih osmih letih izkazalo za najnižjo udeležbo? Da je število prijav tako majhno, je bila vsekakor slaba novica. Pričakovali smo jih kar nekaj več. Najslabšo udeležbo (glede na ostala leta) so imeli letos PP-ji, ki jih je bilo okoli trikrat manj kot lani, medtem ko se je v ostalih kategorijah število ekip zmanjšalo precej manj. Za drugo leto že načrtujemo veliko več reklame, da se bo število ekip spet »popravelo«.

Mnenja tekmovalcev

Janez Košir, RSV, tekmovalec

NOT je bil dobro pripravljen, tudi proga je zahtevala dobro razmerje med znanjem in hitrostjo. Edino, kar me moti, je uporaba GPS naprav, ki znanje o uporabi karte in kompasa zamenja za znanje vnašanja števk v napravo.

Lucija Rojko, RBS, tekmovalka

Bilo je super, proga bi sicer lahko bila malo bolj zahtevna, vendar nas to ni motilo. Tudi vzdušje je bilo veselo, tako, da smo se dobri volji težko izognili.

Ana Bekš, RBS, tekmovalka

Super organizacija, fina proga in dobra družba. Vreme se nas je usmilo, medtem ko trnje malo manj. Odhajam dobre volje, motivirana za vsa nadaljna tekmovanja.

TABORNI PROSTORI IN DOMOVI**Taborniški dom Praprot na Kovku**

Ajdovski taborniki smo pred enim letom na Kovku nad Ajdovščino, po štirih letih intenzivne obnove, odprli taborniški dom. Poimenovali smo ga Praprot, po prvem taborniškem vodu v Ajdovščini. Nekateri ga že poznate, saj ste bili tam na zimovanju, pomladovanju, SPOOT srečanju ali pa v njegovi bližini, na tečaju pionirstva. Vsi ostali, ki razmišljate o prostoru za rodovo akcijo, pa kar pokličite za dodatne informacije.

Zunaj rumen, znotraj pa v mavrične barve odet taborniškimi dom se lahko pohvali z marsičem. Najprej s čudovito okolico, odmaknjenostjo in lego tik ob gozdu v neokrnjeni naravi Gore, s prostorom za raznorazne aktivnosti in številnimi možnostmi za izlete. Veliki prostori omogočajo izvedbo aktivnosti tudi v slabem vremenu. Pred domom je parkirišče, v neposredni okolici pa se nahaja več pionirskih objektov. Praprot se nahaja ob cesti Col - Predmeja nad Ajdovščino.

Po popolni prenovi lahko taborniški dom sprejme do 60 oseb. V pritličju je opremljena kuhinja z jedilnico in velika učilnica za najrazličnejše dejavnosti. Poleg sanitarij in tušev sta v nadstropju še dve spalnici s skupnimi ležišči in manjši apartma za štiri osebe.

Na Praprot smo ajdovski taborniki zelo ponosni in veseli bomo, če se boste odločili izpeljati akcijo v našem taborniškem domu. Želimo, da dom obišče kar največ ljubiteljev narave in taborništva. Dobrodošli!

Dodatne informacije:

041 421 943

(Tjaša - starešina RMB)

Praprot od zunaj.

Ena izmed dveh prostornih spalnic.

Učilnica v pritličju.

Mjeda Ved

Kolumni

Boris Mrak

Družina kot vrednota

Odkar se človeštvo zaveda samega sebe (in še od prej), priznava vrednote, ki so se skozi različna zgodovinska obdobja spreminjale. Pa vendar je nekaj vrednot skozi vso našo zgodovino ostalo istih in ena izmed teh je življenje samo. Druga v vrsti pa je družina.

Živimo v hektičnem, nevrotičnem, stresnem in pogosto popolnoma nelogičnem svetu. In v tem modernem, krasnem novem svetu vse pogostejše rinemo naprej sami. Vse pomembnejši postajajo individualnost, posameznost, delo posameznika in ne več skupin kot celot posameznikov, ki združijo svoje moči, da bi dosegli več in bolje, v slogi in bratstvu. In to se je preneslo s področij služb, karier in podobnih osebnih uspehov tudi na celoten stil življenja. Pomembno nam je, da pridemo nekam kot mi, kot specifične entitete, definirane z našimi imeni. In v tem premikanju skozi življenje vedno več ljudi ne najde več prostora, časa, energije ali sploh želje po kom, ki bi nas na tej poti spremljal. Samskost postaja ne več sramote vredno dejstvo, marveč izbran način življenja, nov »lifestyle«, zaradi katerega se zdi, da je tako preprosto lažje. Nič kaj nenavadno torej ni, da poznamo vse več ljudi, ki se tudi v zrelem obdobju življenja ne ustalijo s pomočjo družine ali partnerja in so tako imenovani večni/e samci/ke. Ne gre več za malo bizarne tetke in stričke, ki so včasih veljali za socialne odpadnike družbe. In čeprav to dandanes ni več posebnost, takšen življenjski slog še vedno ne prerašča v eno izmed bistvenih vrednot - ta ostaja družina.

Se vam kdaj zgodi, da vas kakšna priletna babica ali dedek ustavi kar tako, na ulici, na avtobusni postaji, se zaklepeta z vami in slejkoprej privlečeta na plan svojo denarnico, iz katere zleti cel kup fotografij za osebne dokumente njihovih vnukov in vnučk. In s ponosom kažeta nanje ter čebļata, ta, ta pa je zdaj nogometaš, tale pa se bolj zanima za knjige ... Pa ste kdaj pomislili, da vi morda nikoli ne boste takšna babica ali dedek? Da boste imeli v svojih denarnicah le kupe kartic, vizitk, denarja in odrezkov položnic, takšnih fotografij pa ne?

Moj očim je tak, »pravi« moški. S svojimi sodelavci se najraje pogovarja o fuzbalu, babah in avtih. In ne glede na odobravajoče poglede, ki jih dobi tisti, ki se nekega dne v službo pripelje z novo "bemfo" ali pa "mer otom", je daleč največji car tisti, ki ima najlepšo in najbolj srečno družino. Ženo, s katero se imata rada in ki dobro kuha, ter otroke, ki so pridni, prijazni in pametni (ali uspešni).

In tako pač je in tudi bo. Razpad družinskih vrednot? Bedarije. Nihče na tem svetu si ne želi preživeti starosti sam, ne da bi pustil za sabo svoj lasten pečat - najlepšo dediščino, ki jo človek premore. Družino.

Ali smo z našo volilno-programsko konferenco res lahko zadovoljni?!

Tako, doživeli in preživeli smo letošnjo programsko-volilno konferenco ZTS. In na koncu se je naše srečanje končalo bolje, kot smo to lahko upali še nekaj dni pred usodno soboto, kajti kriza kadrovanja je v naših vrstah prisotna že daljše obdobje. Dobili smo novo - staro vodstvo naše krovne organizacije in marsikdo si je oddahnil. Pa smo zopet nekako preveslali krizo, ki je na obzorju že kazala svoje obrise. Vse lepo in prav in pohvala tistim, ki so se odločili, da na svoja ramena prevzamejo odgovornost za delo in razvoj organizacije v naslednjem triletnem obdobju. Toda vse le ni tako blesteče, kot bi si človek predstavljal. Seveda je to le moj pogled na sedanje stanje in v zdušje v organizaciji. Kljub umirjenim tonom, konstruktivnim razpravam in vzpodbudnim besedam se še vedno ne zavedamo, da organizacija in mi z njo pač ne moremo uspešno delovati na osnovi slabega prostovoljnega dela. In ne moremo se zadovoljiti z razmišljanjem, da moramo biti zadovoljni že samo s tem, da je nekdo pripravljen prostovoljno delati v naši organizaciji in ji brezplačno podariti svoj čas in svoje znanje. Prepričan sem, da mora organizacija začeti zasledovati kakovost in težnjo k doseganju odličnosti pri svojem delu, in to prav na vseh nivojih organizacije. Torej, novo vodstvo na tem področju čaka kar nekaj dela in seveda najprej njihove lastne zavzetosti za dvig kakovosti in učinkovitosti dela na področjih, ki jih bodo pokrivali v Izvršnem odboru (IO) ZTS.

Na konferenci se je zgodila še ena "malenkost", ki me je zbudila! Dobili smo novega načelnika in večino članov IO-ja, tega, kar bi nam moralo biti najpomembnejše, načelnika za vzgojo kadrov, pa ne. Javno ni bilo izrečeno nobeno ime, noben kandidat! In to ravno v času, ko se temeljito lotevamo prenove vzgoje taborniških kadrov v skladu z odobritvijo programov s strani Strokovnega sveta RS za šport. Še več, nihče ni niti predstavil podrobnosti novega načina izobraževanja, in to samo nekaj mesecev pred letnimi taborjenji, ko bi načrt izvedbe programov moral biti že izdelan. Kje so nosilci posameznih tem? Ustrezna literatura? Pa ja ne bomo zopet improvizirali? Mislim, da bi morala organizacija vsaj na tem področju zasledovati kakovost in težnjo k doseganju odličnosti. V naših vrstah je veliko strokovnjakov, tudi profesorjev na fakultetah, ki bi, v to sem prepričan iz lastnih izkušenj, bili pripravljeni sodelovati pri kakovostni vzgoji kadrov. Konec koncev, vzgoja kadrov bo tudi pod nadzorom organa, ki je potrdil program usposabljanja taborniških kadrov. Obdobje improvizacije in "lako čemo" je za nami - če želimo ohraniti doseženo, seveda. Brez dobrih in požrtvovalnih kadrov ne bo ne dobre organizacije ne napredka v razvoju le-te. Torej, kje smo? Se nam s tem kaže naša nemoč in nesposobnost reševanja težav? Seveda, načelnik za vzgojo kadrov mora dejansko pokazati rezultate svojega dela in njegove napake se močno zarežejo v organizacijo.

Ljubljana/Domžale, 27. 3. 2009

Jaka Bevk - Šeki

Iz malhe strica volka

Prav lepo je opazovati rodove, kjer ni težav s članstvom in za razliko od drugod ne upada, ampak celo narašča. Tam imajo po pravilu urejeno delo z vodniki. In po drugi strani je tako žalostno opazovati rodove, ki so nekoč blesteli, danes pa so prepuščeni kakšnemu vodu, ki dela ali ne dela (če že dela, je boleča dilema, če tistemu lahko pravimo delo) in ekipi starejših tabornikov, ki ne vedo, ali bi počeli kaj resnega ali ne bi. Na vsak način pa se je lepo vsaj pogovarjati, kako lepo bi bilo početi ...

Vodniki in delo z njimi je ključ do uspeha marsikaterih enot, poleg tega da običajno vedno izstopa kakšen posameznik, faca, ki mu uspe potegniti vse ostale. Saj je res, da se stvari dogajajo ciklično. Enkrat si na vrhu, drugič spet pri dnu. Kakor za dežjem vedno posije sonce, tako tudi za soncem spet pride dež. Pri nekaterih enotah se prav bojim, da jim sonce več niti ne bo posijalo. Da bodo enkrat kar mrknili z taborniške scene in se jim ne bo uspelo pobrati. Takih stvari sem v svojem volčjem življenju videl že mnogo. Zelo dobro bi bilo, da v takšnih enotah razčistijo sami pri sebi, ali bi se šli taborništvo ali prijateljevanje. Na koncu si bodo morali priznati - če si ne bodo pomagali sami, jim tudi drugi ne bodo mogli.

Volčji pozdrav!

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejček (miha.bejcek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grmek (sira.grmek@gmail.com) - urednica sklopa Igra, Lea Rejčič (learejci@gmail.com) - urednica sklopa Družinskih, **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (biz@rutka.net), **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačin (barbara.baacin@rutka.net), Iva Bevc (izabevce@gmail.com), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Borut Čerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Klemen Kenda (kubi@rutka.net), Matjaž Kerma (kaskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Žan Kurat (zan.kurat@gmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@vovs.si), Tadeja Rome (whatsheername.nespy@gmail.com), Tomaž Šinajgida (sinajgida@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com) in Samo Vodopivec (samo@rutka.net).

Lektoriranje: Miha Bejček (miha.bejcek@rutka.net). **Ustanovitelj** izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sponzorira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@ets.org, WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvida je 2,09 €, letna naročnina je 20,80 €, za tujnino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisi in fotografije ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. ODV je vrzeten v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštna plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Foto: Blaž Verbič

			TABOR	POLOŽAJ TELES V JOGI	SLOVENSKA SMUČARKA LEA	HERCEGOVEC	ZGORNJI DEL STOPALA	SESTAVIL: MATJAZ KERMAN	NOVA VRSTA ALI NOV ODSTAVEK	VODNA ŽIVAL	OBLIKA IMENA EDVARD	BIVALIŠČE UMRLIH V SLOVANSKI MITOLOGIJ
			PRISTANIŠČE V JUŽNEM JEMNU					SPOJINA IZ SKUPINE AROMATOV (AREN OV)				
			ABRHAMOVA ŽENA					RUSKI AVTOMOBIL				
			PRIPADNIK TALIBANOV					KOS SUKANCA				
TABOR	KNJIGA ZEMLJEVIDOV	MOŠKO IME (DANIEL)				MOSTOVŽ, POMOL				VEZ, OKOV	NAJVEČJA DIVJA MAČKA	*
		SMUČARSKI SKAKALEC JANEZ				HRV. NAFTNA DRUŽBA						
PLANOTA V ZDA							PREIZKUS ZNANJA					GLAVNO MESTO JEMNA
							ZNAMENJE					
SLOVENSKI HUMORIST GAŠPERIČ				DALMATIN-SKO ŽENSKO IME	NOVA ZELANDIJA			EGIPČANSKI SVETI BIK				
					LOGIČNA FUNKCIJA			FINSKI POLITIK ESKO				
ENAKA SOGLASNIKA			TROPSKI SADEŽ						MESTO NA HONŠUJU			
			ROBERT GOTER						OSNOVNA SOLA			
MESTO NA SICILIJI						FINSKI SMUČARSKI SKAKALEC JANE						
HRVAŠKI IGRALEC MARTIN (DUDEK)						PLETENA POSODA ZA SADJE ALI ZELENJAVO						

Iz taborniške pesmarice

Očenaš

Iztok Mlakar

Klemen Kenda
Jaka Bevk - Šeki

A D A
Wače naš, ka si u nebiesah tam zgarej,
f# h E
bod paswečenu taje imie,
A D A
pa dej nam kej bažje pakure pršparej,
E A
zadast si je dilama sami tole.

Usacga, ka u tajem imieniu nam pridga,
da wan use wi, an midruij pa prou neč,
ris bi blu fajm, če podruvozaš mrbit ga,
nej se u bažje dila ne miša preweč.

Pridi h nam taje demakracije,
nej rata nam ejnkrať ta prawe zwalit,
da nauje walitve spiet kt laufarije,
ku nkul na wiš, kdu za larfa je skrit.

Našim ta wišjim dej pamet u glawa,
ka ris welik manjk je te ruobe tist tam.
Pa ne jih nkukr zapelet u skušnawa,
de spiet bi padilal na glawe se nam.

Sej widiš, marskier člouk na wi niť tega,
či nej dabi si suj vsakdanji kruh.
Keš'n druij pa, ka ma pouna ret usega,
še člouk ne zna bet, misl pa, da je buh.

Zatu nas ne štrafaj še ti, sej člawiku
že druij člouk wad nimr je najwiči štraf.
M pa ne mi zamiert za use tu, kar sm rieuu,
ka bleblem an gousem kt en plapntaf.

Sam, kodaj taku je, molčat se ne da,
še če stukrat zamierjo ti, pa sej sam dabru wiš -
tud ti če b gawuru sam tu, kar druijm paše,
gwišna te na bi prbil ga na križ.

Wače naš, ka si u nebiesah ...

Sej wim, da najwiči wad useh naših grihaw
je, da bma zaumašal, frnihtal ta swit.
Če taje je wuole, de use boš paglihau,
taku de boš šou use ldi pakamplit.

Če widiš, de tu ciera že tulku cajta,
de zili sma spiet za wesoljni potop,
le pamisl ma prej, pa se se na wadrajta,
že zadnč ni nucalu neč use ukop.

Wače naš, ka si ...

D-dur igramo z basom na tonu f# (2-3-2-4-X-X). Za razlago posameznih besed se oglosite na bubi@rutka.net.

Koledar taborniških akcij

18. 4. 2009

V mestu in naravi skačemo po travi - 13. Taborniški festival - MZT

Taborniški festival je festival, ko se praznuje dan tabornikov in narave (22. april), kjer je mnogo različnih zabavnih delavnic, ki so primerne za MČ in GG. Taborniški festival je tudi čas, ko se v Ljubljani ponovno sreča veliko tabornikov iz vse Slovenije. Potekal bo v parku Tivoli, med 10. in 14. uro.

Več informacij še sledi, kontakt: ana.britovsek@gmail.com, klemen.martinis@gmail.com.

9. 5. 2009

17. Bičikleta žur

Kategorije: 1. taborniki od 15 do 25 let, 2. taborniki od 26 do 99 let, 3. rekreativci od 15 do 99 let. Vsaka ekipa mora biti tričlanska in je lahko (po spolu) mešana. Popolnoma ženske ekipe imajo olajšave pri fizičnih preizkušnjah. Štartnina znaša 60 evrov na ekipo za prijave do 29. 4. oz. 85 evrov na ekipo za zamudnike. Nakažite jo do 29. aprila na TRR RJS Izola 10100-0029096891 (Banka Koper), s pripisom »za Bičikleta žur«. Informacije: Katja - 031/573-080 oz. katja.mahne@siol.net. Na <http://bici.rutka.net> vas čaka podroben opis tekmovanja, pravilnik, slike preteklih let in kup aktualnih informacij. Stražarji vas že veselo pričakujejo.

16. 5. 2009

Spust po Ljubljani - RBS

Bičkovci vabijo na Ljubljano! Kanuistično ekološko tekmovanje po Ljubljani, ki je primerno za vse nadebudne PP-je, avanture željne RR-je in za vse po srcu mlade grče. Razpis, prijavnico in propozicije Spusta najdeš na www.rbs.rutka.net. Več informacij na primoz.venisnik@siol.net. Obetajo se zelo zanimive nagrade!

P. s.: Letos bo »ribičija«.

23. 5. 2009

TAKT - RSŽ ml

Taborniško košarkarsko tekmovanje, ki se po osmih letih znova vrača. Potekalo bo na OŠ Simona Jenka v Kranju (8.30 zbor), primerno je za PP, RR in grče - tekmuje se v eni kategoriji. Ekipe štejejo 5 do 8 članov, možne so menjave. Do 15. 5. 2009 je cena za ekipo 30 evrov, kasneje 35 evrov. Več informacij na <http://takt.rsz-ml.net>.

18. 4. 2009

Ni nam vseeno - RJZ

Velenjski taborniki bodo na Titovem trgu in v okolici v okviru dneva tabornikov in Zemlje organizirali eko, taborniške in športne delavnice, foto razstavo, zbiranje odpadnih frakcij, modno revija Cvetke Smetke, festival taborniških pesmi, raziskovanje skritih koticov Velenja in okolice, zaključili pa bodo s koncertom.

Več informacij na <http://rjz.rutka.net>.

Tadeja Rome
9.-10. 5. 2009

ŠTPM - RJZ Velenje

V Velenju. Že iz jugoslovanskih časov poznan kot elitno taborniško tekmovanje s težo in tradicijo. Primerno za GG-je, PP-je in grče. Tekmovanje bo potekalo v dveh starostnih kategorijah. Pozor! Ne spreglej nagradne igre, s katero lahko svoji ekipi priboriš za kar odličnih 10 odstotkov nižjo štartnino!

Več informacij še sledi, tudi na <http://stpm.rutka.net/> in <http://rjz.rutka.net/>, ali pa na miha.pesak@gmail.com in ram-sak.matej@gmail.com.

16. 5. 2009

Vesela srečanja MČ in GG Koroško-Šaleško-Zgornjesavinjskega območja in proslava 50. obletnice rodu - RPG Šoštanj

V okviru prireditev ob 50. obletnici Rodu Pusti grad Šoštanj bodo organizirana vesela srečanja MČ in GG Koroško-Šaleško-Zgornjesavinjskega območja, ob 19. uri bo v kulturnem domu Šoštanj osrednja proslava ob 50. letnici rodu.

23. 5. 2009

Ščukanjanje - RJČ Cerknica

Orientacijsko tekmovanje, začinjeno s kanuarjenjem, spretnostmi in zabavnimi igrami ter z nepozabnim nočnim doživetjem ob regljanju žabic. Vabljeni vsi GG-ji, PP-ji, RR-ji in grče. Več informacij na www.scuke.si.

30. 5. 2009

Zlata puščica - lokostrelsko tekmovanje - RTT

Tekmovanje bo potekalo na strelšču ob Koseškem barju. Več informacij še sledi, tudi na <http://rtt.rutka.net/zp/>.

Kje si 20. junija?

JPN-jevcı poznamo odgovor:

Vidimo se
v **Šežani!**

Državni mnogoboj 2009

Šežana, 19. - 21. 6. 2009

IŠČETE HITRE, ENOSTAVNE, KVALITETNE PROSTORSKE IN SANITARNE REŠITVE?
PRAVI NASLOV JE www.vigrad.si, tel.: 03 78 00 820 fax.: 03 78 00 821

SKUPAJ BOMO POISKALI NAJBOLJŠE REŠITVE ZA VAŠE POTREBE

VIGRAD
info@vigrad.si

DOTIK

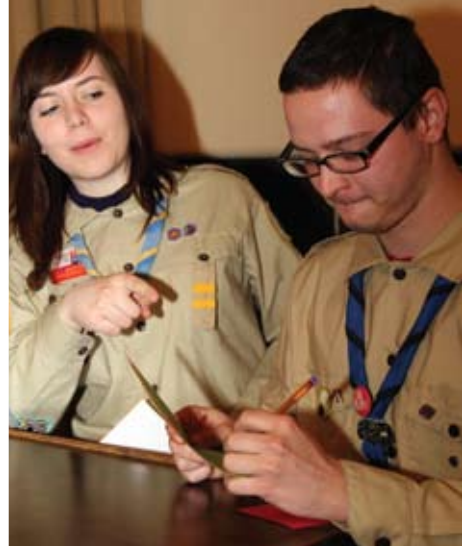
SiNi

Vonj po pomladi

V zadnjih vzdihljajih zime in njene snežne tišine,
na veji nad mano vrabček sedi,
gromko prepeva in se veseli.
»Le čemu vso to veselje?«
se sprašujem, čudim in v sebi zmrdujem.
Kot nož skozi maslo se mi v glavo spoznanje zarije.
Naenkrat spregledam,
okoli sebe znanilce pomladi zagledam.
Marjetice, mačice, trobentice, zvončki ...
V vetru jadrajo srečne ptičke siničke.
To je vendar vonj po pomladi ...
Zadihaj, zaživi in se ne čudi.
Vrabček z veseljem okužil je svet!

**Utrinki s skupščine
ZTS. Foto: SiNi**

zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

**Očistili smo Kranj - Kranj ni več usran.
Foto: Žan Kuralt**

**Moj sin s ponosom pove,
kaj dela njegov oči.**

Delo poklicnega vojaka je delo odgovorne osebe s čutom za domovino. Te osebnostne lastnosti ustvarjajo dobre vojake in ljudi. Možnosti zaposlitve znotraj Slovenske vojske so zelo raznolike, zato je skrb, da dela poklicnega vojaka in zasebnega življenja ni mogoče uspešno združevati, odveč. Bodite v ponos svoji družini in se pridružite vojakom Slovenske vojske.

www.postanivojak.si

SLOVENSKA VOJSKA

PONOSNI NASE